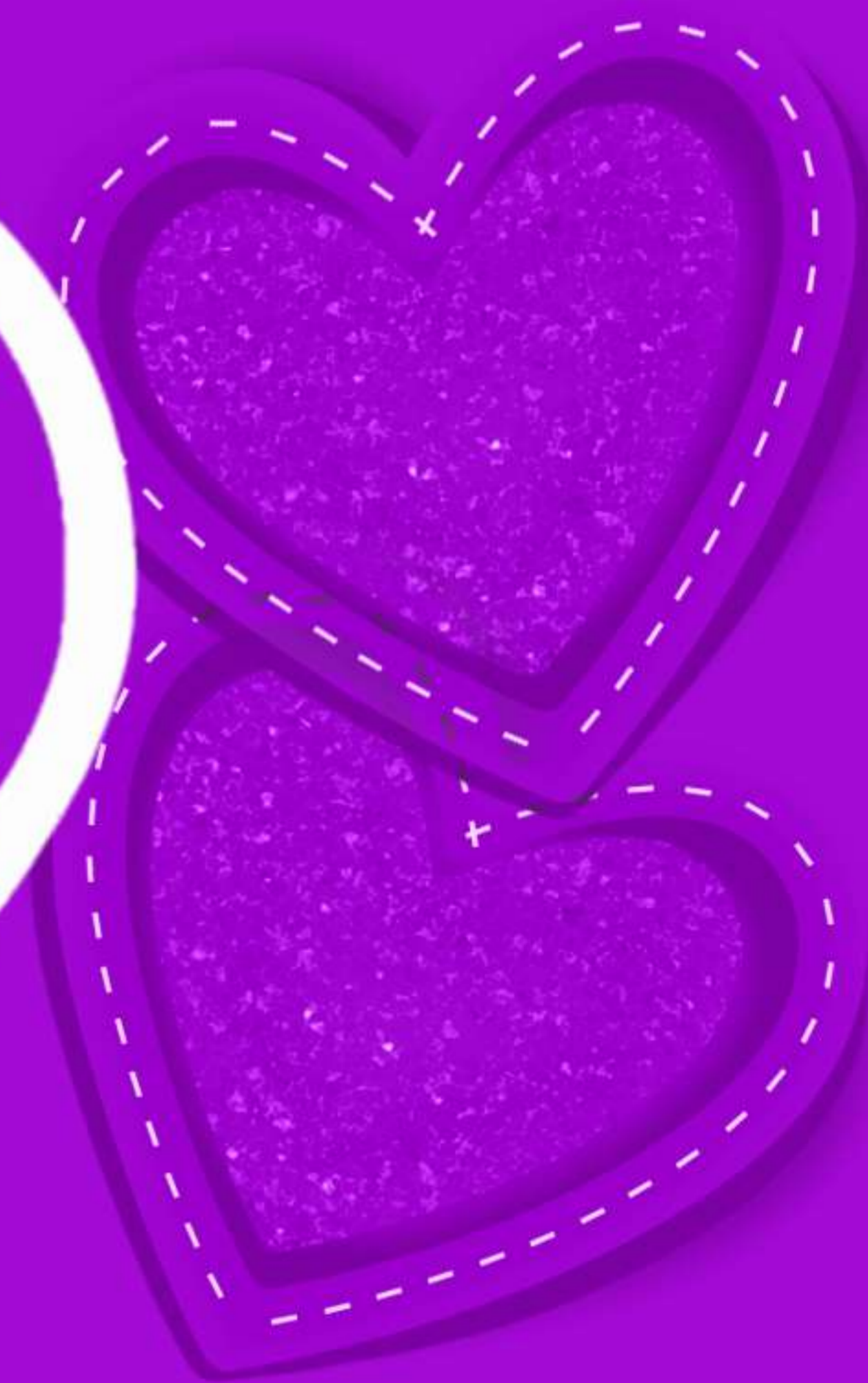

כתב עת בנושא שירת האהבה

אורית פררו־שמש
סבטלאנה צ'פלבסקי
רמי קארייב
מורן קבסו
תומר קליין
קארין קצב
שושנה קרבסי
מירב ראון
רני רוזנטל
יובל רייבנבך
איציק רייכר
יעל רן
נועם שדות
מיכל שחר
ויקי שטמר
טל שלמה
דפנה שמשוני
איריס שני
דניה שפירא
ענבל שפריר
ארז שריג
יובל ששון

נחלה וינוגרד
יהודה ויצנברגניב
נועה וכטנברג
חן זמיר
עין־יה טמיר
ניקולא יוזגוף־אורבך
לידיה יונג
דורית כהן
איריס כליף
חגית כרמל
עדית לוי
אופיר מ.ז.
רונית מזוז
שני מילרד
צביקה סלע
ורד סער
יוחאי סער
חיים ספטי
מיכל עמית
פנחס ענברי
מירב פימה
מור פרוואטילוי
מיכל פרי

מיטל אבטליון
איתי אורן
לימור אילן
ורדה אליעזר
תמיר אמזלג
עדנה אפק
שחף ארז
תאי אתר
סוניה ביידר
שולה ברנע
עומר ברקמן
לורן גואטה
חיה גוטמן
יצחק גוילי
רויטל גולדשמיד
גליה גל־אלברט
טל גרמיזה
עמית דרבקין
רחל דיין
נגה דקל
יוגב הנדל
אוהד ווינקלר
שושנה ויג

תתחילו להתאהב...

מוטיב מאוהב הוא כתב עת מקוון חדש מבית **מוטיב** והוא עוסק בשירה שכולה אהבה.

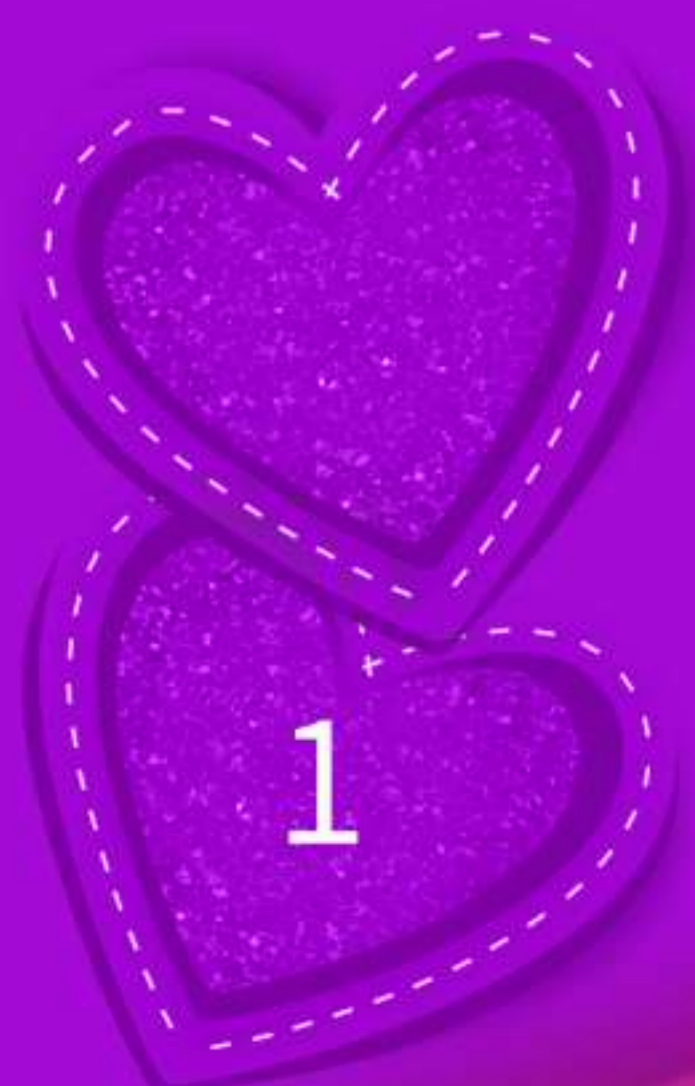
אנחנו מזמינים אתכם לחוות אהבה בשירים המפורסמים בגיליון. השירים עוסקים באהבה בכל הגוונים, הרגשות, התחושות והעוצמות.

קריאה מהנה
ומקווה שתאהבו ותתאהבו,

אלירן דיין

**ניקוד היצירות הוא באחריות הכותבים בלבד
והבעלות על זכויות היוצרים - באחריות היוצרים.
יובהר כי כתב העת מוטיב מאוהב אינו אחראי לטעויות ניקוד והגהה.**

**העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה,
אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו
על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם;
בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות
פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או
טענות באשר לפרסום או לאי־פרסום יצירתו בכתב העת.**

גיליון 2 יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

כתב עת בנושא שירת האהבה

***

עֲדִית לְוִי

הֵייתִי מְפַלֶּסֶת אֶת דְּרָכַי לְכָל חוֹף
רַק לֹא לְשִׁקֵּעַ
בְּמַעֲמָקֵי הַיָּם שְׁבַעֲיָנִיד
הַמְחֻזְזִיקוֹת בְּשִׁבִי אֶת כָּל רְזִי
אֶהְבְּתִי
כְּשֶׁלִּית פְּנִינִים גְּנוּזוֹת
בְּקַרְקָעֵית הַיָּם.

יְלָדֵי הַקֵּט

דְּנִיָּה שְׁפִירָא

יָד קִטְנָה אוֹחֶזֶת יָד גְּדוּלָה בְּעֵז,
 כְּמוֹ הִזָּה זֶה רַק חֵלוֹם, שְׂכָבָר נְגוּז.
 הַעֵינַיִם פְּעוּרוֹת, הַמִּבְט רָדוּף-
 מוֹדָא שְׁהַגוּף לֹא יִפְרֵשׁ כְּנַפִּים וַיַּעוּף.
 "אָבֵא, אֵל תֵּלֵךְ אֶל הָעֶנָן!"
 "אֵינְנִי זֶז מִכָּאן- לָךְ אֲנִי מִשְׁעָן."
 נוֹשֵׂא עֵינַיִם עִם נְצֻנוּצֵי-כָּאֵב,
 תֵּלְתֵלֵי-פֶז חוֹבֵק אָב אוֹהֵב.

אם סתם כך אוהד ווינקלר

אם תגיד לי שאת אוהבת אותי
סתם כך באמצע יום פשוט
אם מדי פעם תחכי לי ערמה בין השמיכות
אם תנשקי אותי ללא סבה
אם תכתבי לי פתק אהבה טיפשי של נערים ונערות
אם תדברי אתי על כלום בצחוק ברצינות
אם תחבקי אותי או תבקשי חיבוק
אם תקראי שירים שלי
אדע שלא לשוא
ולא יחסר לי כלום

בָּאתַ

עמית דרבקין

בָּאתַ אֵלַי מְרַחֵקִים,
 מִמָּקוֹם שֶׁאֵלָיו לֹא מִתְרַפְּקִים.
 דְּבַרְתָּ אֵלַי בְּשִׁפְתֵי אִמָּךְ,
 מְלִים הַבְּרוּרוֹת, רַק לְעֶצְמָךְ.
 תִּקְשְׁרֵנוּ בְּשִׁפְתֵי הַסִּימָנִים,
 עַל הַחֹל צִיּוּרְתָּ צִיּוּרִים,
 וּבִבַת אַחַת גְּלִי הַיָּם,
 תַּעֲדוּ אֶת סוּפִם.

אֲמַרְתָּ,
 אֵין לִי שְׂאִיפּוֹת,
 רְצוֹנוֹתַי, בְּמִדִּידוֹת קִטְנוֹת.
 רְצִיתִי לְלַכֵּת,
 בְּאִמְצַע שְׁלַכֵּת,
 אָבֵל מֵאֵז,
 אֲנִי מִתְהַלֶּכֶת בְּמִמְלַכֵּת הַזְּמַנִּים,
 חוֹבֶקֶת אֶתְךָ שְׁלוֹשָׁה יְלָדִים.

שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה,
 וְדַמוֹתַי הַמְּשִׁתְּקֶפֶת בְּמִבְטָךְ,
 לֹא הִשְׁתַּנְּתָה.
 מֵאֵז,
 חֲצִבַת סְלָעִים,
 צִלְחַת מִשְׁבְּרִים,
 פְּרֻצָּת מַחְסוּמִים,
 מְנַעַת נְפוּץ חֲלוּמִי,
 פְּנִיתָ כָּל שְׁבִיל בְּשִׁבְלִי,
 הִיִּיתָ הַמְּשַׁעֲנֵת שְׁלִי,
 בְּדַרְךְ לְהַגְשֵׁמַת יְעוּדִי.

גיליון

2

יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

כשינוסו הצללים

מיכל פרי

* עי"פ שיר השירים

גן נעול, גל נעול
מעין חתום.
מודה אני לפנדך
שנגמר.

כְּשִׁינוּסוּ הַצְּלָלִים
וְהַיּוֹם יִפּוּחַ מִמְעֵשָׂיו,
נְשִׁיקוֹת פִּיּוֹ כְּבָר
לֹא יִשְׁקֵנִי.

הִסְתּוּ עָבָר, הַגֶּשֶׁם חָלָף.
נְחָלִי מֵיִם רַבִּים
שִׁטְפוּ אֶת הָאֵשׁ הַבּוֹעֶרֶת.

אוֹתָךְ לֹא אֶחֱפֵשׂ בְּרַחוּבוֹת,
בְּמִדְרָכוֹת, בְּשׁוֹקִים.
שׁוֹמְרֵי נַפְשִׁי לֹא יִכּוּנֵי
וְאֶשְׁכַּב פְּצוּעָה.

מֵעַי לֹא יִהְיוּ בְּקִרְבִּי
וְתִשׁוּקָתִי אֵין
לָךְ וּלְמוֹר יָדְךָ.
אֶת קוֹלְךָ לֹא אֲשִׁמַּע
נַפְשִׁי לֹא תִצֵּא בְּדַבּוּרְךָ.

שיר אהבה

מיכל עמית

שְׁפִתַיִם וְרוּד עֲתִיק
בְּלוּנֵי הַלְיוֹם בְּצַבֵּעַ מִסְטִיק
יוֹם הוֹלָדָת

עֵינַיִם עֵינֵי אֵיִלָּה
גְּדוֹלוֹת עֲגוּלוֹת
כְּמוֹ שֶׁל בַּחוּרָה

הַגּוֹבֵה גֵיִרָף
הַנְּחִירַיִם גְּדוֹלִים וְהָאֵף
מְשׁוֹלֵשׁ מִתְנַשֵּׂא
הַחֲזָה

שְׁעִיר רָחֵב וְחַמִּים
תְּנֹרַעַת עַץ דּוֹלֵק בְּפָנִים
וְהִזֵּן לֹא אֲדַבֵּר -
אֵין אַחַר

כְּפֹת רִגְלִיךָ מְנוּחָה לְיָדַי
אֲצַבְעוֹתֶיךָ אֲרוּפוֹת וְעוֹבְדוֹת אֵלָּי
הָרִיחַ שְׁלֶךְ עַץ אוֹרֵן מִתּוֹק
וְהִטְעַם שְׁלֶךְ
וְהָרוֹק

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

*

יובל ששון

עַל הַסַּפָּסֶל
שָׁעָה מְקַדְמֶת
מִמֵּתִין לָהּ שֶׁתַּעֲבֹר
הוֹלֶכֶת עִם חֲבֵרָה לַבְּרִיכָה
לֹא מִתְקַרֵּב, לֹא יוֹדֵעַ
אִם הִיא בְּכָלֵל
מוֹדַעַת אֵלַי,
לְקִיּוּמִי?

אהבה

רחל דיין

הַיִּינוּ בָּאִים אֵלֶיךָ
בְּגִלְלַת הַשֶּׁמֶשׁ וְהַחֹל
וְגַם בְּגִלְלַת הַצּוֹקִים
שֶׁמֶשׁ וְלַהֲזָדֵהב
לְהִתְקַרֵּב עַד שְׁצוּרֵב

חֹל וְלַהֲתַרְבּוֹת
לְהִתְעַבּוֹת
עַד חֲבוּק צוּק

צוּק וְלַהֲמַשִּׁיךְ
לְגַבֵּה רַב מִשְׁצָרִיךְ
וּמִלְמַעְלָה לְפוֹל
וְלִנְחוֹת
עַל פְּרִיפְרִיט הַחֹל
חֲבוּלִים וְשִׁלְמִים

הַיּוֹם שְׁעוֹן הַחֹל מְלֻטָּף
בֵּין הַשְּׁמֶשׁוֹת וְצוֹקִים רַכִּים
צוֹחֲקִים בְּתוֹכֵנוּ
הֵנָּה הִיא בָּאָה אֵלֵינוּ
לְהִקְשִׁיב וְלְהִשָּׁיב.
אַהֲבָה

תפּרתי אהבה

אופיר מ.ז

קמתי בליקה,
רצף החלומות שלי נקטע
התישבותי מול שלחן
והתחלתי לתפר, תפּרתי אהבה

לא נתתי לה בחירה
היא מבד, אני לבד
בלי מחשבות או רצונות
לפי חיצוני, ללא דעות

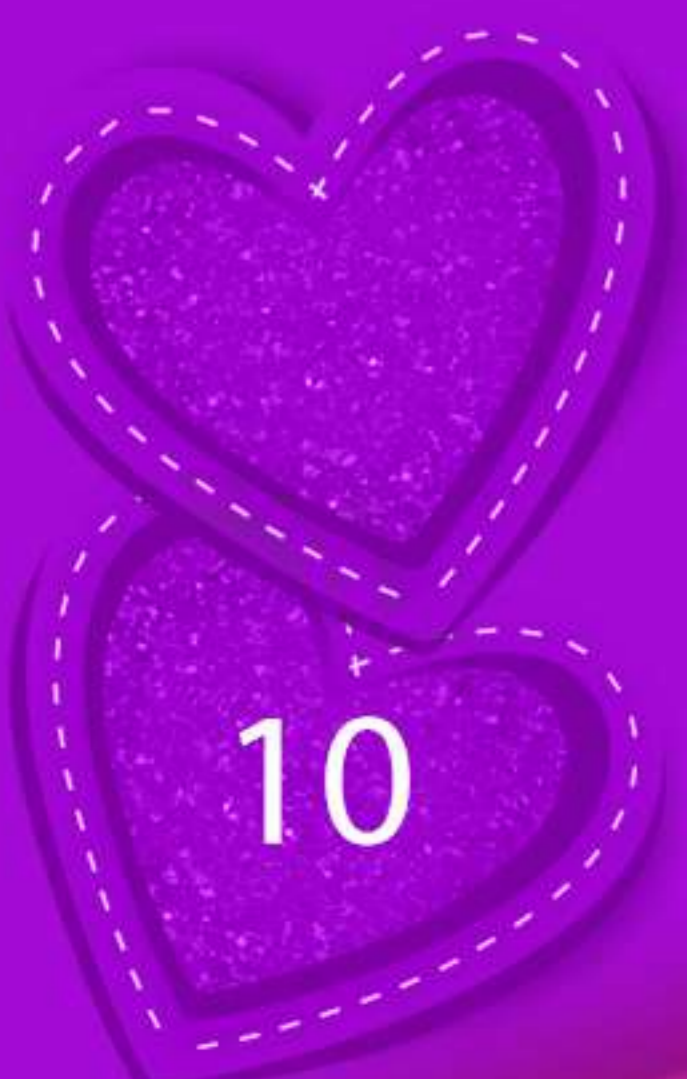
דקירה קלה באצבע
אתה אורג אותי, לחשה אל הכאב
גם לבד מתר להתאהב

חבבתי אותה, לא יותר
וכשהקשר נתק
היא החליטה להגמר
די לי לחיות,
מוטב להפרס ולא להיות.

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

שיר גרוע על אהבה

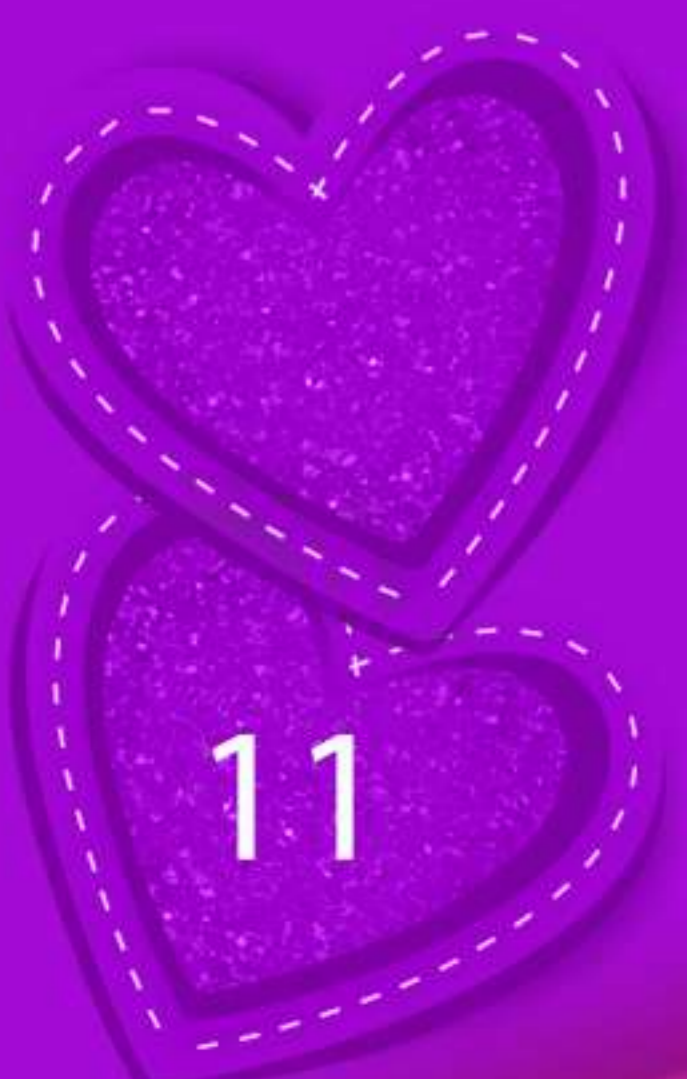
ורד סער

אַהֲבַתִּי אוֹתָךְ כָּמוֹ, בִּיצַת קִינָדָר מְתוֹקָה
תְּמִיד מִזְמִין וְאוֹצֵר הַפְתָּעָה
אֲבָל אֵיךְ זֶה אַחוֹתִי
זָכַתָּה בְּךָ רֵאשׁוֹנָה
וְאֲנִי מִי לִי?
עֲדִין רְוָקָה

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אֵיֵשׁ בְּשָׂר וְדָם

תאי אתר

שוב מקף קירות זרים
שחרים מתמיד ואתה תוהה מדוע
ושקרים צפים אי שם
כמו רקוד של אש באפלה
רק בשר ודם עכשו
וארבע עיניים שוגות בתעותע...

הו לא, אל תסגר עיניך
וזכר, עברו כאן לפניך
אל תשכח, אני עודי אוהבת
ואוהב אותך.

כשהמנגינה תשקט
ורק לבבך יותר הולם כמו פעם
כשהשקט יעטף
את הפסנתר שלי מפר כל כך
רק בשר ודם עכשו
מחוגי השעון מרעידים אותך פרעם
רק הקשב, הקשב מעט
הקשב כל עוד זה כך;

והמספרים שוקעים
האדמה קורסת ואין במי לבטח
וחלום שחוק מאד
עושה דרכו אל תהום הנשיה
רק בשר ודם עכשו
זה לא מספיק, אתה מכרח לברח
אל עולם רחוק מכאן
והוא פלו פליה;

12

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

תפילה

סוניה ביידר

בְּבִקֵּר אֲנִי מִתְפַּלֵּלָת
 שְׁתָּבוֹא כְּבָר
 וְתִקְשֶׁר אוֹתִי
 לְרֹאשׁ הַמָּטָה
 שְׁאִין לִי.
 כְּלוּמַר אֲנִי לֹא יוֹדַעַת
 מִי זֶה אֶתָּה
 שְׁתָּבוֹא
 וְאִם יֵשׁ בְּכֻלָּ
 אֲבָל הַגּוֹף שְׁלִי
 רוֹצֵה לְהִקְשֶׁר
 וְאוֹלֵי בְּעֶצֶם
 זֶה הַלֵּב.

לֹא צָרִיךְ תְּפִלִּין
 רַק חֲבָלִים
 שֶׁל הַצּוֹפִים
 שֶׁיִּשְׁאַירוּ סִימָנִים
 שְׁלָךְ בִּי.

אַחֲרֵי שְׁתִּלְךְ
 אֶשְׁטֹף אוֹתְךָ מִתּוֹכִי
 וְאֶכִּין אֶת עֲצָמֵי
 לְבָא
 שְׁיָבוֹא כְּבָר
 רַק שְׁיָבוֹא כְּבָר.

שוקולד חלב (תה עם סוכר)

נועה וכטנברג

שאתה תמיד
שוקולד חלב שלי
ואני הספרייה אצלך בעולם

אתה שוקולד חלב
הדבר היחיד שנשאר
שנתן לי אי פעם בית

תה עם סוכר
אני הספרייה אצלך בעולם

כמו תה עם סוכר
חלמתי אותך רק מדי
ונשבר לי הלב מאה פעם

כל הלילות שלי הם בידוך
וידיך הן ידי חלום
המחשבות שלי הן מכורות אצלך
לא שבעות כאב הן לא

תה עם סוכר שלי
אתה האחד שלי

תה עם סוכר
כשהתה נהיה קר
אל תשכח

צחוק ארז שריג

לא מצאתי את המקום שלי בתוכך. הכל היה יפה ואסור לגעת
יש דרך לעשות דברים והיא שומרת עלינו,
בבקשה אל תגרום לי לעצבים.

קרוב קרוב אבל לא הורדנו בגדים,
והחרמנות להכיר בערה בשנינו כמו ילדים
לא התאפקתי וגמרתי לך על התחתונים הרבה פעמים.
אני מבין שזה מרחיק.

כשנפרדת בכל זאת שאלתי- מה הסיסמא ? את ענית ב- מה ?
אני לא יודע למה קיוויתי ואיזו נורה, אצלי או אצלך,
רציתי להדליק או לסגור.

..

15

2 יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

גיליון

2

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

שבילים

רונית מזוז

בוא ונעיף עפיפון דרקון
נשאיר אחרינו שבילים בוערים של אש
שידעו
שפעם אתה ואני
בקרנו כאן בשמים

..

אָבִיר חֲלוּמוֹתַי

לידיה יונג

הַלִּיָּלָה יָבוֹא וְיָבִיא אוֹתְךָ אֶתּוֹ
לְעֵינַי אֶת נִשְׁמַתִּי הַצְּמִיחָה אֵלֶיךָ.

עֵת דּוֹדִים, אֶהוּבִי
עֵת פְּרִיחַת הַשּׁוֹשַׁנָּה
וְאַתָּה בְּתִשׁוּקְתְּךָ תִּתְעוֹרֵר וְתִתְעַלֶּה.

וְתָבוֹא אֵלַי
אָבִיר חֲלוּמוֹתַי
אוֹתְךָ שְׁאַלְתִּי וְנִכְסְפִתִי
עַד בְּלִי דֵי
עַד בְּלִי דֵי.

..

אם רק היית יודעת

שני מילרד

האם אני טובע,
או רק מביט בעיניך הפחולות?
האם אני שבע,
או רק רעב לעוד משפתך האדמות?

מגע שפתך מלא בתאוה, תשיקה,
גופך תוצר שלמות, התגלמות הטוב.
אם רק היית יכולה לתת לי נשיקה,
אם רק יכלתי לא לעזב.

האם אני עשיר,
או רק שמח שאת בחלקי?
כאשר קולך מתנגן באזני כשיר,
ואת נמצאת קרוב, בחיקי.

את כל כך משגעת,
כאלו היית אישה מחלום.
אם רק היית יודעת
מה הייתי נותן כדי לשמע את צחוקך כל יום.

האם זה נכון,
או שהאהבה היא טעות?
האם זהו ריח של נצחון
או שזהו רק ההפסד של הדמיון
כנגד המציאות?

הבושם שלך צרפתי,
ריח של איפל, בגט, אהבה.
אם רק היית יודעת
איך הוא מלוח אותי
בכל מקום, בכל זמן,
בכל מחשבה.

מחכה

יוחאי סער

בחיים לא הכרתי מישהי כמוך
כה יפה כה שונה
לא דומה לאף אחת
רק איתך אני יכול לדבר
על נושאים שלא היו מעניינים אף אחת
אבל אותנו כן
כי אנחנו כה שונים וכה דומים
בדיוק במידה שצריך

יכולים שעות לשבת בדממה מוחלטת
ונבין מיד מה אנו מרגישים
תגידי אם זה לא אהבה, מהי אהבה?

בחיים לא הכרתי מישהי כמוך
ואני מחכה
מתי כבר תבואי?

רְגִשָּׁה פְּלוּאָה

חַיִּים סֶפְטִי

רְגִשָּׁה פְּלוּאָה גּוֹלְשֶׁת מִמְּנָה
זָרְמִים זָרְמִים גּוֹהֲרִים אֵלֶיךָ
כִּמָּה דְּמִיתִיךָ כְּבִשְׁעָה הַזֹּאת
הַמְּלִים הַיְפֹתוֹת נִבְקָעוֹת
וְרוּחַ פְּנִימִית מִתְּכַנְסֶת בֵּינֵינוּ
לְכוּדָה בְּעֵבֶי חוּמָה
אֵךְ נִבְנִית
וּפּוֹעֶמֶת
בְּרֵאשִׁיתִית.
דּוֹלְקֶת תְּשׁוּקָתָנוּ בְּעוֹרְקֵינוּ
וְגִבִּישׁ שָׁנֵי אוֹצֵר מְאֻיֵּינוּ
לְהַרְיָקִים בְּאַחַת בֵּין הַבְּשָׂרִים
עַד מְשׁוּאָה
עַד רַחֵף
בְּחֻמְדָּה.

בְּדָרֶךְ הַבֵּיתָה

איתי אורן

כְּשֶׁנֶּשְׂאֵלְתִי
 מִדּוּעַ לֹא שָׂאֵלְתִי לְשִׁמָּה
 שֶׁל זֹאת
 שְׂרָצִיתִי לְדַעַת אֶת שִׁמָּה
 עֲנִיתִי :
 תְּוִי פְּנִיָּה
 צְלִילִים
 מְשִׁיר שֶׁנִּגְנַתִּי
 עֵינִיָּה הַמְדַבְּרִיּוֹת
 נוֹף יְלָדוֹתִי.
 כָּל דָּבָר שֶׁאֶהְבֶּתִי -
 בָּה
 וְעַל כֵּן
 אֵינְנִי זְקוּק לְשִׁמָּה

שִׁירַת אוֹקֵינוֹס

חן זמיר

איכה,
 אוֹקֵינוֹס שֶׁקֵט שְׁלִי?
 איכה,
 וְלָמָּה תִּבְרַח מִמֶּנִּי?
 גְּלִים גְּלִים גּוֹאִים וְעוֹלִים בֵּי,
 וְאִין בֵּי מָנוֹס.
 הַדָּלֵק שְׁלִי הוֹלֵךְ וּמִתְרוֹקֵן טָפָה אַחַר טָפָה,
 אִין לִי שֶׁקֵט אֶלָּא אַתָּה.
 כְּשֶׁאֲנִי צוֹלֶלֶת בֵּין הַשְּׁתִּיקוֹת שְׁלֵךְ,
 מְרַחֲבִים מְרַחֲבִים מְקִיפִים אוֹתִי.
 כְּמוֹ פְּנִינִים סוּדִיּוֹת, נִגְלוֹת לְעֵינַי.
 וְכִשְׁאֲנִי לוֹגֶמֶת דְּמְעוֹתֶיךָ,
 אֶז הֵלֵב
 כְּמוֹ שׁוֹקֵט לוֹ בֶּן רָגַע,
 אֶלוֹהִים עֲצָמוֹ נִגְלָה בְּתוֹכִי
 וְהוּא עָצוֹב וּמְכוֹנֵס.
 הֵלֵב מִתְמַלֵּא בְּרֵךְ וְעֵדִינוֹת,
 וְהַקֶּסֶם שְׁלֵךְ מִפִּיק בֵּי
 מִרְגְּלִיּוֹת כְּאֵלָה.
 אוֹקֵינוֹס שְׁלִי,
 אֵיךְ הִלְכָתְּ?
 אוֹקֵינוֹס שְׁלִי, שֶׁקֵט לִי מִבְּלַעַדֶיךָ.

*

יצחק גוילי

לְכִי אֱלֹו,
הַתְּקַרְבִי,
הַתִּירִי הַרְסוּ,
הַתְּרַפְּקִי עַל הָאִישׁ הַזֶּה,
אֶל תִּדְלִיקִי שׁוֹם אֹר,
הַנִּיחִי רֹאשׁ עַיִן
בְּשִׁקַּע כְּתָף,
עֲצָמֵי עַיִנַיִם אֲדַמּוֹת מַעֲשׂוֹן וּבְכִי,
חֲפְנֵי לֶךְ שִׁקֵּט בְּאַצְבָּעוֹתֶיךָ
נְשָׁמֵי אוֹתוֹ לֹאט,
אֶהְבִּי

..

לָמָּה הֵעֲרַף אוֹתִי

נחלה וינוגרד

הַבְּדִידוֹת שְׁלִי הֵיֵא הַמוֹנָה לִיזָה,
 נְדִירָה וְעֵתִיקָה כְּמוֹ
 סֵפֶר קְדוֹשׁ הַשְּׁמוֹר
 מְדוּרֵי דוֹרוֹת בְּשֶׁבֶט.
 הַעֲצָב שְׁלִי הוּא יְצִירַת אוֹמְנוֹת,
 הַרְגָּשׁוֹת שְׁלִי
 מְרוֹחִים יְפִיפָה כְּעַנְנֵי פְּלִסְטִלִינָה,
 מְדַמְּמִים אֶת גּוֹנֵי הַשְּׂקִיעָה.
 הָאֵינְטוּאִיצְיָה שְׁלִי
 הִיא נְבִיאַת הַזַּעַם
 הַכִּי אֲדִירָה
 מֵאֵז יְחִזְקָאֵל.
 וְאַתָּה אֲדוֹנֵי;
 עָנֹן אֶפֹּר שֶׁל סְעָרָה.
 אַתָּה
 סִימְנִים שֶׁל חוֹרֵף
 רְעִידַת הַדְּמָעָה
 צוֹנָאמִי,
 וְלֹא דוֹוֹקָא שֶׁל גְּשָׁמֵי בְּרָכָה.

אֵל תִּשְׁתּוֹל פְּרָחִים
 שְׁיִגְוְעוּ לְבַד אַחַר כָּד
 בְּמִדְבָּר.
 אֵל תַּעֲיֵר אוֹתִי מִבְּדִידוֹתֵי,
 לְפָנַי שְׁיֵשׁ לָךְ תְּשׁוּבָה.
 אֶהְבְּתֵי יוֹתֵר לְשֶׁבֶת בְּחוּשְׁךָ,
 וְלֹא לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַבְּלָגוֹ.
 כָּל מָה שְׁנוֹגַע בְּלֵב
 שׁוֹרֵף לִי
 בְּפִצְעִים הַפְּתוּחִים.
 לֹא רוֹצָה לְהִתְעוֹרֵר
 אֵל תוֹךְ סִיוֹט פּוֹעֵם שֶׁל אוֹשֵׁר
 בְּמָנוֹת
 קִטְנוֹת מְדִי.
 (אִם אֲנִי בּוֹר לְלֹא תַחֲתִית
 וְאַתָּה רַק גְּלַקְסִיָּה,
 זֶה אֵף פֶּעַם לֹא יוֹכֵל לְהַסְפִּיק).

צלקות

עומר ברקמן

לוֹכֵד תְּחוּשׁוֹת שְׁאִין לָהֶן שֵׁם
מִיבֵשׁ אוֹתָן בְּמַחְבְּרוֹת יְשָׁנוֹת
עַד שֶׁהֵן נוֹשְׁרוֹת
וְאֲנִי נִשְׁאַר קֶרֶחַ
וְחָשׁוּף

נִלְחַם בְּמִי שֶׁאֲנִי אָמוּר לְהִיּוֹת
מְקַלֵּף אֶת הָאֶהָבוֹת הַיְשָׁנוֹת
כִּדְּ שֶׁלֹּא יִגְלִידוּ לְעוֹלָם
מַחֲטִט וְהֶרְגַּשׁ לֹא נִקְרַשׁ
חֲלָצָה שֶׁדָּבַק בָּהּ רֵיחַ
וְגִלוּיָהּ שֶׁצָּרוּבָה עָלֶיהָ מְלָה יַפָּה

הֵן צוֹחֲקוֹת בְּרִשְׁתוֹת חֲבֵרְתֵיּוֹת
בְּתֻמוֹנוֹת מְחַבְּקוֹת מִשְׁפָּחָה
הַיִּיתִי יָכוֹל לְהַחֲלִיף
אֶת הַפָּנִים שֶׁל בֶּן זִוְגוֹ
הַעֲתִק הַדָּבֵק
רַק שֶׁהוּ עֲצָמוֹ
פְּנִיָהּ לֹא בְּמִקוֹמוֹ
נִרְאָה שֶׁמִּישָׁהוּ כְּבָר הַחֲלִיף אוֹתָן

25

גיליון

2

יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהבה לילית

מיטל אבטליון

לִילָה, לִילָה,
וְהַשֶּׁמֶשׁ שָׁקָעָה.
לִילָה, לִילָה,
וְהִגַּעַתְּ אֶתָּה.

לִילָה, לִילָה,
הַיָּרַח עָלָה.
אֵיתוֹ הַקְּסָמִים,
לְבָבוֹת מֵתֵאֱחִים.

שׁוּב חוֹלְמֵת,
מִדְּמִינֵת אוֹתְךָ.
פְּתָאוֹם מֵתְעוֹרְרֵת,
הִנֵּה הַשֶּׁמֶר עָלָה.

שֶׁמֶר, עִם הַשֶּׁמֶר,
הַקְּסָמִים הַתְּפִזְרוּ.
שֶׁמֶר, עִם הַשֶּׁמֶר,
לְבָבוֹת הַתְּנַפְּצוּ.

לב יחף

מור פראוטי-לוי

אַז הַלֵּב שְׁלִי הוֹלֵךְ יַחַף
וְהוֹלֵךְ
וְהוֹלֵךְ
וְהוֹלֵךְ
הֵי, הֵנָּה דָּשָׂא

כְּשֶׁהֵלֵב שְׁלִי הוֹלֵךְ יַחַף
הוּא יוֹדֵעַ שְׂאוּלֵי
יְהִי קוֹץ בְּדָרֵךְ
כְּשֶׁהֵלֵב שְׁלִי הוֹלֵךְ יַחַף
הוּא יוֹדֵעַ שְׂאוּלֵי
זֶה יִכָּאֵב
כְּשֶׁהֵלֵב שְׁלִי הוֹלֵךְ יַחַף
הוּא יִבִּין שְׁלֶרְגַע
הוּא צָרִיךְ לַעֲמֹד בְּמִקּוֹם
וְלִשְׁלֹף אֶת הַקּוֹץ
וְיִשְׂאֵר חֹר קֶטָן
לֵיד חוּרִים קֶטָנִים
מִקּוֹצִים יִשְׁנִים
כְּשֶׁהֵלֵב שְׁלִי הוֹלֵךְ יַחַף
הוּא פּוֹגֵשׁ לְבָבוֹת שְׁגָם הוֹלְכִים יַחַפִּים
וְהוּא פּוֹגֵשׁ לְבָבוֹת שְׁנוּעֵלִים נְעֵלִים
וְהוּא כְּמוֹ שְׂדָה פְּתוּחַ
חוֹפְשִׁי

כשעלה הים על גדותיו

פנחס ענברי

כְּשֶׁעָלָה הַיָּם עַל גְּדוֹתָיו
נִתְקוּ צְפָרִים כְּנוֹפִיּוֹת-כְּנוֹפִיּוֹת
לְרַקִּיעַ

שָׁם גַּל הַדְּבִיקָם
עָתָה – מָה תְּהוּם תִּשָּׂאב עוֹפּוֹת טְבוּעִים מִרִּיאוֹתֵינוּ?
אֶף לֹא נִשְׁקָתָדִי

..

28

גיליון

2

יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

כָּל שְׁהִייתָ לִי

לִימּוֹר אֵילָן

הִיִּיתָ לִי סֵלֶם אֶל הַרְקִיעַ הַשְּׁבִיעִי
מִרְאָה שְׁמִשְׁקֶפֶת אֶת הָאֹר שְׁבֵתוֹכִי
שְׁמִשְׁתָּ לִי כְּעֵגֶן בְּאוֹקֵינוֹס שֶׁל דְּמָעוֹת
וּכְקִמֵּעַ שְׁמִיגֹן מִפְּנֵי רוּחוֹת רָעוֹת.

הִיִּיתָ לִי כְּמוֹ פִּילְטֵר לְטִשְׁטוֹשׁ מִיגְבָּלוֹתֵי
כְּמוֹ רֶשֶׁת כְּשֶׁצִּנְחָתִי לִי מִמְרוֹם אֲשֶׁלִּיּוֹתֵי
הִיִּיתָ לִי לְמִטְרִיָּה בְּגֶשֶׁם הַשּׁוֹטֵף
וּבְרִגְעִים הַכִּי קִשִּׁים - מְשַׁעֲנֶת וְכֹתֵף.

עֲכָשִׂיו כְּשֶׁאַתָּה מְתַשׁ
חוֹשֵׁב כְּבָר לְוֹתֵר
אֶהְיֶה לָּךְ כָּל שְׁהִיִּיתָ לִי
וְאַף יוֹתֵר.

הִיִּיתָ כְּקִרְנוֹת מְזֻבָּח לְנַפְשֵׁי הַרְדּוּפָה
כְּמוֹ יְבֶשֶׁה לְנִצּוֹלִים מֵאַנְיָה טְרוּפָה
כְּמוֹ שֶׁק אֲגָרוֹף סִפְגָת רְגָשׁוֹת תִּסְכּוּל וְזַעַם
פַּעַם אַחַר פַּעַם אַחַר פַּעַם אַחַר פַּעַם.

אֲנִי כְּבָר חֲזָקָה כָּעֵת
בוֹא הַשָּׁעוֹן עָלַי
הִסַּר מֵעַל כְּתַפְיִךְ אֶת
כָּל כְּבֹד שְׁמִי חַיִּי.

עֲכָשִׂיו כְּשֶׁאַתָּה מְתַשׁ
חוֹשֵׁב כְּבָר לְוֹתֵר
אֶהְיֶה לָּךְ כָּל שְׁהִיִּיתָ לִי
וְאַף יוֹתֵר.

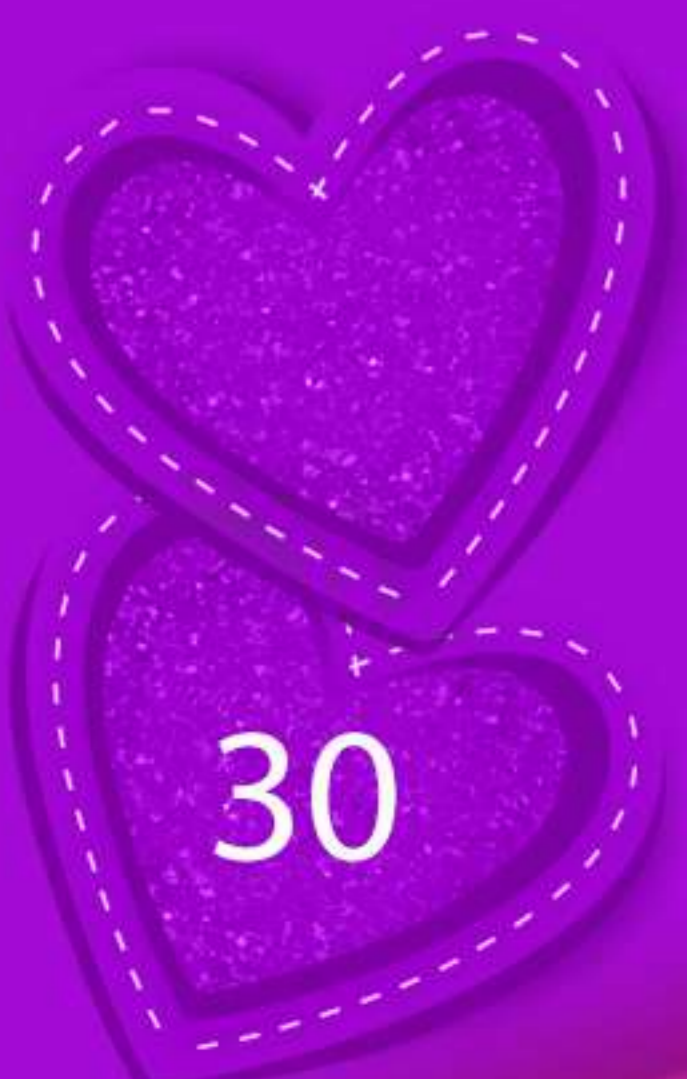

חרוזים נתלשו

ויקי שטמר

ואת מביטה בשמיים
לראות את הבלתי נראה
מתוך מרבד של גשם זלעפות
על פניך ניתזים
וחודרים לתוך תריסי עיניך אשר יבשו מזמן
חרוזים מרצדים מול איתני הטבע
גנוזים בראשך פרי יצירתך
אין לאן לברוח איש לא יידע
הכל חונק הרוח מקפיאה את עצמותיך
הלב נקרע מגעגועים אליך
מזכיר ימים אחרים אשר מרחתי בפניך
כמו צבעי הקשת והם קיימים
עד אציג אותם בשירים
משהו בי עוצר. המבט. העצב בעיניך
אשר השרשת אותם עמוק בתוכי
שומע את הלמות הלב
ואת מביטה אל מרבדי הזמן
הפרושים בשמי התכלת
מזכירים את הימים כמו פריחה
בעונות השנה

טיגנתי לך צ'יפס שאת אוהבת

קארין קצב

שיצור עוד
ניגונים יפים
שימלאו משהו.
ועודני
כולה
בשר שמן
ודם לוחט
מחכה למילים
כמו תתפשטי
או טיגנתי לך
צ'יפס
שאת אוהבת.

אצבע אלוהים נגעה בך, אהובי
ליטפה שקע צווארך החרוד
שתוכל לנשום לתוכו
אלף כאב מבלי להיחנק
לחנוק צער העולם
שיבלע חלק
לצד הערק
אצבע אלוהים נגעה בך, אהובי
שירטטה נצח בשפתייך הסדוקות
שתוכל לנשק איתן מוות
כל ערב לפני השינה
ולצאת מזה בחיים.
שיטעמו שוב ושוב ושוב
אובדן
עד שיהיה אכיל.
אצבע אלוהים נגעה בך, אהובי
בראה אור אין סוף
באישונייך הטובות
שתוכל להחשיך לך ימים
בציפייה לירח ריק

מיילו 2

טל שלמה

הָאָבִיב עֲדִין יִשְׁלַט בְּיַד רָמָה
 לֹא נִחַשְׁשׁ לְגַעַת בְּצַבּוֹר
 וְלֹא מִהֲמַדִּינָה
 נֶאָרוֹז בְּיַחַד אֶת הַתֵּיִק שְׁלִי
 אֶת הַחֻוּיּוֹת שְׁלֶךְ נָשִׁים בְּמַזְוָדָה
 נִפְנָה מְקוֹם
 לָךְ, לִי, לָנוּ

רק, בואי,
 עמדי על סף דלתתי
 וקראי בשמי

הִיא תִּנְקֶשׁ בְּדֵלֶת
 אָבֶק בְּתֵלְתְּלִיהָ
 עֵינֶיהָ הַכְּחֻלוֹת עֵיפּוֹת
 מֵאַחוּרֵי הַמְּשֻׁקְפִים
 הִיא תַעֲמֵד בְּפֶתַח הַדֵּלֶת וְתֹאמֶר
 הִגַּעְתִּי אֵלֶיךָ מִהֲמַדְבָּר
 כְּשֶׁטַפְּסֶתִי עַל הָהָר לֹא יִכְלֹתִי
 לְדַמֵּן אוֹתִי בַלְעֲדֶיךָ
 תִּצְטָרְפִי אֵלָי?

הִיא תִּכְנֹס מִבַּעַד לַדֵּלֶת
 לֹא יִהְיֶה אַכְפֶּת לָנוּ שְׁמִי מִקְלַחַת
 לֹא נִגְעוּ בְּגוֹפָהּ תִּקּוּפָה לֹא יְדוּעָה
 וְנִדַּע, נִדַּע אֶת הַמַּגֵּעַ
 נִנְיֹט בְּיַחַד בֵּין הַפְּרוֹת לִידִיעָה
 מֵרַב אֲהַבָּה
 לֹא נִזְכֵּר מֵהִי הָרִצְפָה וּמֵהִי הַתְּקָרָה
 נִבְחָר אַחַת בְּשִׁנֶּיהָ
 כְּשֶׁשִּׁפְתֵי־יִפְגְּשׁוּ
 מְלִים יִתְעַרְבְּבוּ
 גוֹפִים יִשְׁזָרוּ

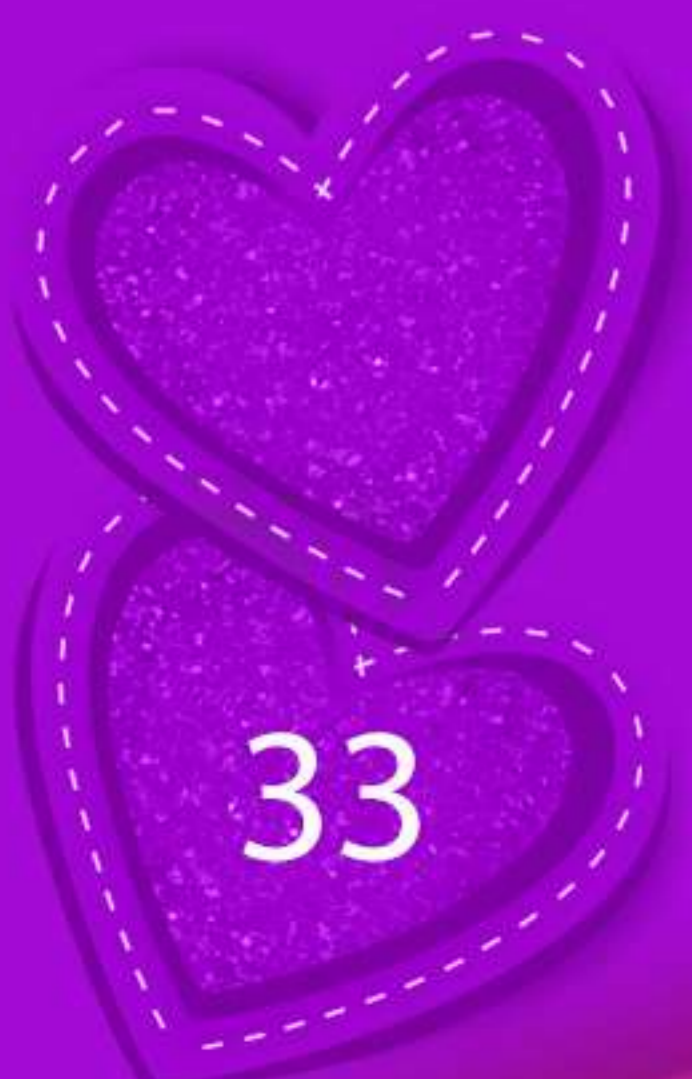
צֶדֶק אֱהָבָה

חגית כרמל

היא שלמה
אך לא משלמת
מחספסת ומסדקת.

בואי נצעד דרך שביל הצדקים.

נשלים ללא שבר,
גם אם ברקע נשמע רעש אדיר.

הַשִּׁיבֵנִי

ניקולא יוזגוף־אורבך

וְזוֹ צְנֹאֲתִי לָךְ
אֶהוּבִי
עַתָּה אֶפְקִיד נְשַׁמְתִּי בְּהִיכְלוֹתֶיךָ :
הוֹשִׁיעֵנִי מִן הָאֶפְלָה הָאֲרוּרָה שְׁקֵדְמָה לָךְ
פְּדֵנִי מִן הַתְּהוֹ שְׁעֵטְפֵנִי עַתָּה הִרְחִיקוּךָ מִמֶּנִּי
זְכֹר שְׁחִייתִי דְרָכְךָ
זְכֹר שְׁחִייתִי
הַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ עִם בּוֹא הַשֶּׁחַר
הַקִּיצֵנִי.

34

גיליון 2 יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

מוֹטִיב
מְאֵהָב

כתב עת בנושא שירת האהבה

מתני

ח. מושקא

עד מתני יתמוטטו קירות
עד מתני יגמר עוד בית
עד מתני פרורי בטחון
עד מתני אינסופים לרגע

עד מתני תצרב בדידות
עד מתני נשימה נכרית
עד

מתני בגוף הזר
ארגיש בבית

מתני בלילה קר
תכסה שמייכה נקיה
את הגוף את הנפש
את הילדה הבוכיה
מתני לא אפחד
לשחות בתהום

לראות את השחר, גונניו, אולי גם קצת אפר

עד מתני שאלות
יבואו להגנתי
מתני אעז להפשיל
את השריון המלכותי
מתני פקפוק יגוע
ואולי אמונה תפציע

מתני יהיה בי אומץ
לשתק פנגד הקירות הנופלים
הבתים הנגמרים
פרורי הבטחון
אינסופים לרגע

שְׁבוּעָה

מירב פימה

נְשַׁבַּעְתִּי אֵלֶיךָ בְּקִבְלִי מִיַּדֶּיךָ
 אֶת חוֹתְמֶךָ
 נְשַׁבַּעְתִּי אֱמוּנִי
 לָךְ, לָךְ, רַק לָךְ – וְאַתָּה לִי
 וְאַרְשִׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם

וְגַם אִם עֵת לַחֲבוּק וְעֵת לְרַחֵק מִחֶבֶק
 לֹא אֶרְפָּךְ, לֹא אֶתִיר זְרוּעוֹתַי מִמָּתְנֶיךָ
 וְאַשְׁאֵךְ בְּלִבִּי תָמִיד

יַחַד עִם רֵיחַ נִיחוּחַ בְּשָׁמֶיךָ
 הַמְּהוּל בְּפְרִיחַת הַיִּסְמִין
 הַמֵּנֵץ עָרֵב עָרֵב בְּגַנִּי

סְלִיחָה

נגה דקל

סְלִיחָה
עַל שְׁהִתְעַקְשְׁתִּי
לְהַבִּיט בְּךָ
מִקְרוֹב.
הַעֲדִינֹת שְׁלֶךָ
עוֹשֶׂה לִּי לְכָאֵב.

מִן כָּאֵב מְקַלְקֵל
וּמְתוֹק שֶׁל
יְלָדוֹת,
שֶׁנִּשְׁפַּח מִחוּשֵׁי
בְּגָלָל
רְבוּי מַסְעוֹת שֶׁל
חֲרוֹת.

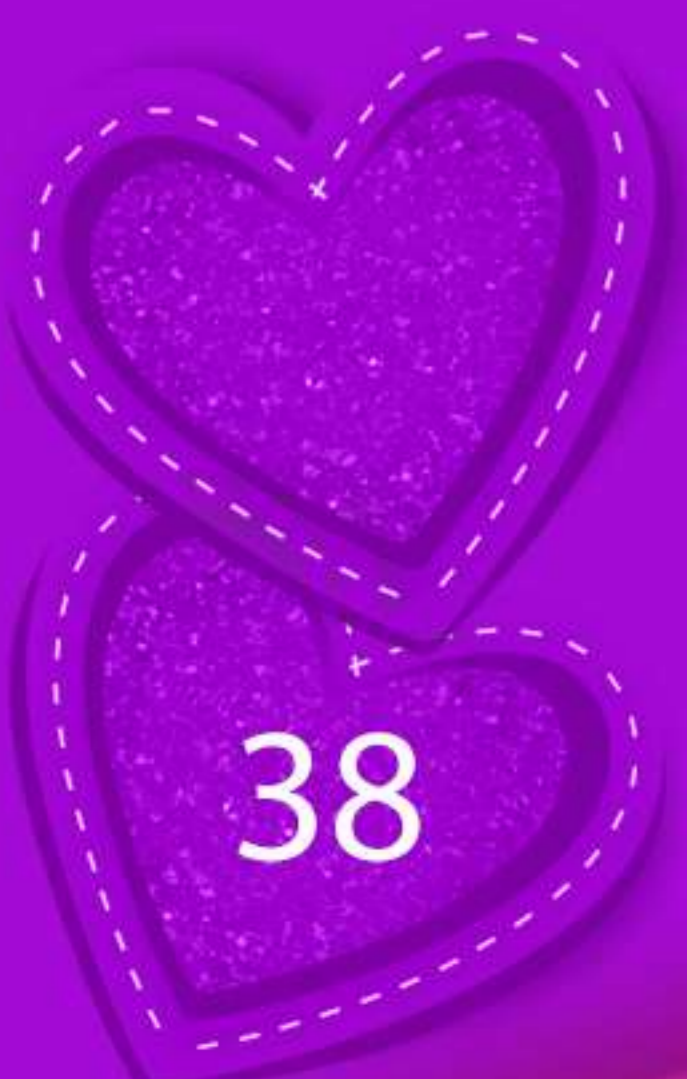
נְקִדַּת מִבְּטִי

סבטלאנה צ'פלבסקי

נְקִדַּת מִבְּטִי
אֵינָה נְקִדַּת מִבְּטָךְ
וְעֵדִין אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ
וְאַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי

לְפַעֲמִים אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְנַפֵּחַ
לְסַחֵר אוֹתְךָ
בְּרִקּוּד שֶׁל מַלִּים
אָבֵל אֲזוֹ... אַתָּה לוֹקֵחַ
אֶת יְדֵי בְּיָדְךָ

וְהֵלֵב שְׁלִי שׁוֹכֵחַ
מֵהִי נְקִדַּת מִבְּטִי
שְׁאֵינָה נְקִדַּת מִבְּטָךְ
כִּי אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ

מִהָרְגַע הָרֵאשׁוֹן

רני רוזנטל

לוא בְּאֵתִי לְמִסְעָדָה שֶׁל חֵבֶר
 וְרֵאִיתִי פְתָאוֹם אוֹתְךָ צוֹחֶקֶת
 מֵאַחוּרֵי הַדְּלָפֶק יַחַד אִתּוֹ
 וְהֵינּוּ מְתִישְׁבִים שְׁלֹשֶׁתֵנוּ
 וְהֵייתִי הוֹלֵךְ הַבֵּיתָה
 וְקָם בְּבִקְרָ שְׂמִחַ
 הֵייתִי יוֹשֵׁב אִתְּךָ עֶרֶב אַחַד
 עַל הַשֶּׁלֶחַן נְרוֹת וּבִקְבוּק יֵן
 מִבֵּיט עֵמֶק בְּעֵינֶיךָ
 אוֹחֵז בְּיָדֶיךָ חֶסֶר הַגָּנָה וְאוֹמֵר
 אֶת יוֹדְעֵת, מִהָרְגַע הָרֵאשׁוֹן

39

גיליון

2

יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהבה כלבית

שולה ברנע

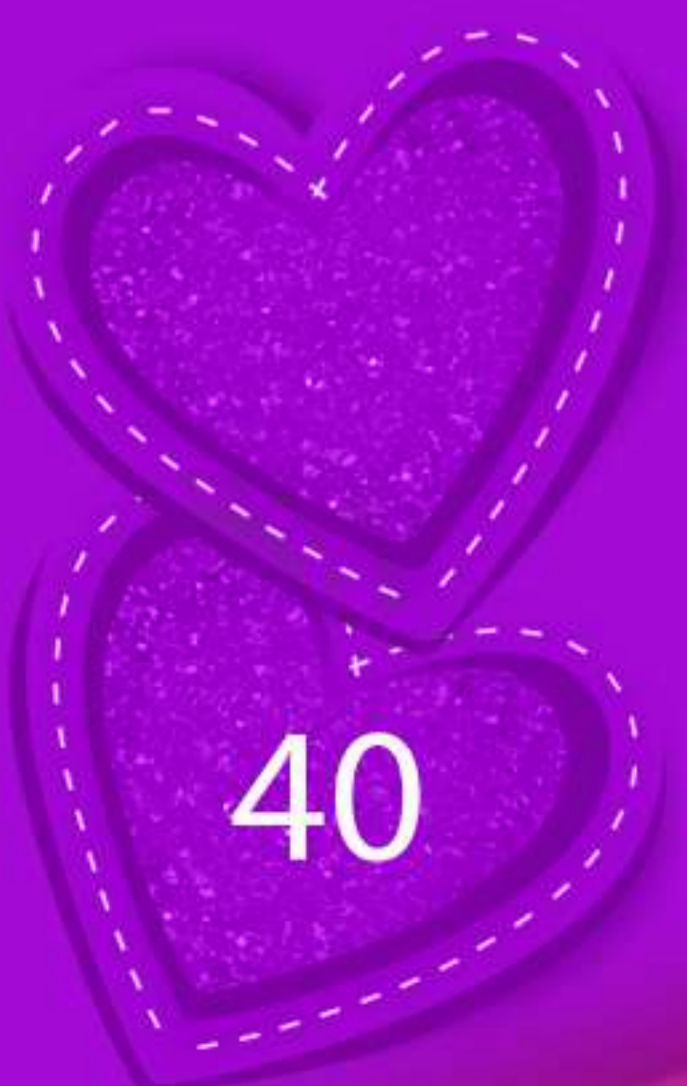
שְׁחַרְחַר, יוֹשֵׁב עַל זָנְבוֹ,
מִבֵּין שְׂבָעָלָיו הוֹלֵךְ מַעֲמוֹ,
לָמָּה?

אֶת יָדָיו מְלַקֵּק, שָׁם
כְּפוֹתָיו עַל בְּרַכָּיו,

כְּדַמְעָה זְעִירָה
עַל לְחִיו זְלָגָה,

בְּחִמְלָה דְּאָגָה
זֶה הַסּוּף?

וְעֵינָיו - תּוֹגָה.

שְׁנַיִם

אורית פרו-שמש

הַעֵינַיִם שְׁלוֹ רוֹמְזוֹת לָהּ
אֶת מָה שֶׁפִּיּוֹ נֶאֱלָם מִלְּהַגִּיד
קוֹרֵאת אוֹתוֹ מִיֵּלָה אַחַר מִיֵּלָה
וְהַלֵּב שְׁלוֹ מַעִיד..

מִרְגִּישִׁים זֶה אֶת זֶה
וְהַגּוֹף שְׁלוֹ מְדַבֵּר
בְּתִשׁוּקָה עוֹצְמֶתִית..
זֶה הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר

לָאֵט לָאֵט פּוֹתַח צוֹהַר..

כְּמוֹ בְּאַהֲבָה מְכוּשָׁף
וְשֵׁנִיָּהֶם רוֹקְדִים יַחַד
בְּמַחּוֹל מְטוֹרָף..

וְרוֹצָה הַדְּמִיוֹן לְפָרוֹשׁ כְּנַפִּים וְלַעוֹף..
אֶל מְחוֹזוֹת הַמְּסַעִירִים נִשְׁמָה וְגוֹף..

וְשֵׁנִיָּהֶם, בְּאוֹפֵן מְיֻחָד וְזֶהִיר
עַל הַרְגָּשׁ, מְכַל מְשֻׁמֵּר שׁוֹמְרִים
כְּמוֹ עַל רֶךְ שְׁנוֹלָד וְכָל כֶּף נְדִיר

שֵׁיִלֵךְ וְיִתְעַצֵּם לָאֵט וּבְהַדְרָגָה
כֶּף עוֹלִים בְּעֵלְיוֹת הָאֲהָבָה..
מִדְרָגָה אַחַר מִדְרָגָה

נִהְיִים בְּדָרֶךְ מִקְרוֹת הַחֲמָה
וּמִהַנּוֹף הַמְרָהִיב
שְׁרוּיִים בְּיוֹפֵי פְּרִיחָתָם,
כְּמוֹ פְּרָחֵי אֲבִיב..

לְבָבוֹת שְׁנַיִם,
עֵינַיִם מוֹל עֵינַיִם
זֶה שְׁנִיָּהֶם יַחַד מִתַּחַת לְשָׁמַיִם

הַמִּדְרִיךְ לְאוֹהָבִים מִתְחִילִים

שושנה קרבסי

וְאִין לְדַעַת לְאִיזוֹ אֲהַבָּה
אֱלֹהִים נוֹתֵן הַזְדַּמָּנוֹת וְצַדִּיק,
אָבֵל הַקָּטָע עִם הַרְמוֹנִים
בְּאִמְצַע מַחְנִיאוּדָה,
אֲצִלִי זֶה עֶבֶד. מְנַסָּה וּבְדוּק!

קַח אוֹתָהּ לְשׁוּק מַחְנִיאוּדָה
קָנָה שְׂדֵי רְמוֹנִים,
בָּחַר אֶת הָאָדָם מִכָּלֶם,
בְּנַחֲשׁוֹת נֶעֶץ בְּבִשְׂרוֹ שְׁנִיף
הִתְעַלֵּם מִלְעֲנַת הַקְּלָפָה,
בִּקַּע אֶת קְרוֹמִיו,
וְהִגִּשׁ אֶל פִּיהָ בִּידֵיךָ הָעֲסִיסוֹת
קְנוֹקְנוֹת חֲמוּצַמְתוֹק שֶׁל רְמוֹנִים.

מִבְּטַח לָךְ, כִּי בְּרַגַע הַזֶּה
עַת שְׂפָתֶיךָ רוֹחֲפוֹת בֵּין כַּפּוֹתֶיךָ
הִיא תִשָּׂאִיר אֶת לְבָבָהּ בִּידֵיךָ.

רַק לְאֱלֹהִים פְּתוּרִים עַל שׁוֹם מָה
נִיֻּצְתָת בְּלֵב אִשָּׁה אֲהַבָּה לְאִישׁ,
וְעַל מָה וְלָמָּה קוֹשֵׁר נַפְשׁוֹ אִישׁ לְלֵב אִשָּׁה.

בקצות האהבה

עדנה אפק

* לגדי

לפני שנים,
בקצות האהבה,
פרמתי קרו קרו
ולא נותרה לי אחיזה
באז הייה לי פרם.

וכך דורכת פשלונות
ביקבי זכרון של פעם,
שוב גושששת ביקבות
שכרון תשוקה לטעם.

עולם

מיכל שחר

אוֹהֶבֶת לְאַהֵב,
לְהוֹדוֹת עַל
הַטּוֹב.
עוֹלָם קְסוּם
לְחַוּוֹת.

יָם שְׂמֵחָה,
עֶצֶב, דְּמָעָה,
שִׁירָה זָכָה,
לֵב, נְשָׂמָה.

אוֹר חֶמָּה,
מְחַשְׁבָּה תְּבוּנָה,
יָם רְגִשׁוֹת,
צְחוּק, דְּמָעוֹת.

שְׁמַיִם כְּחֹלִים,
פְּסָגוֹת, מְרַחֲבִים.
דְּרָכִים, שְׁבִילִים,
יָרַח, כּוֹכָבִים,
עוֹלָמוֹת, חַיִּים.

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהבה בימי קורונה

גליה גלאברט

וְשׁוּב גִּשְׁם
וְשׁוּב בְּקָר
וְשׁוּב אֲנַחְנוּ
לֹא הוֹלְכִים לְשׁוּם מְקוֹם
עַד שֶׁהַמְּקוֹם מִתְהַלֵּךְ בָּנוּ
מֵעֲבִירִים אֶת הַזְּמַן
מִחֶדֶר לְחֶדֶר
עַד שֶׁהוּא כְּמַעַט
עוֹמֵד מְלַכֶּת
אֶרֶץ וְרוֹחֵב הַשָּׁנִים
שֶׁעֲבָרְנוּ יַחַד
מִמְּלָאִים אֶת הַמְּרַחֲבִים
שָׁלְנוּ.

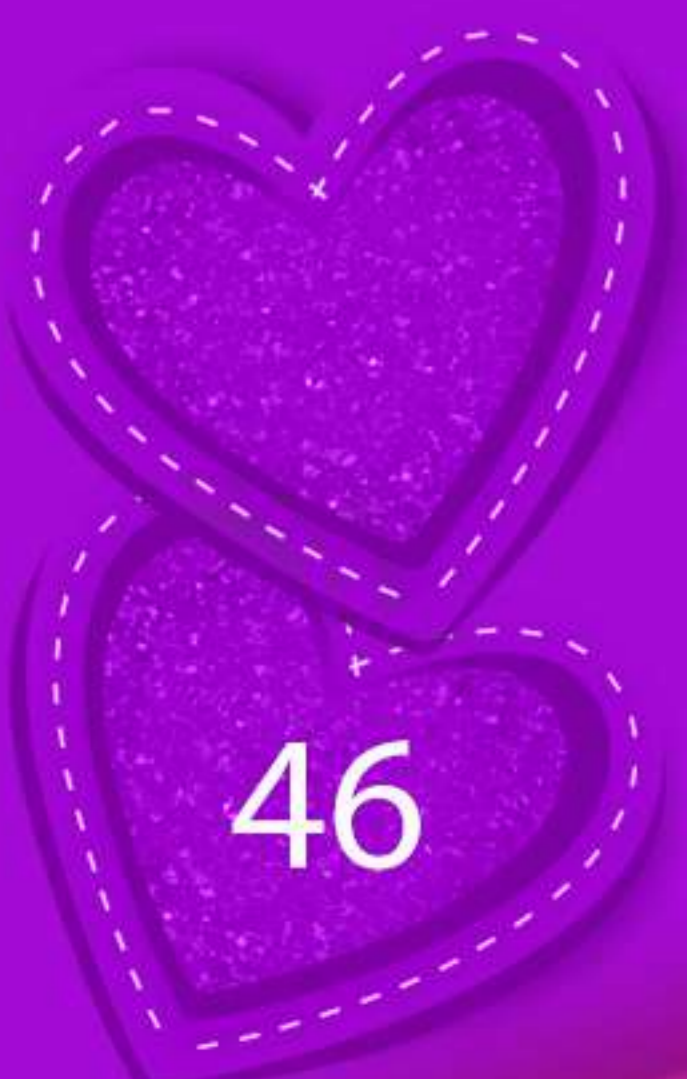
התירני לורן גואטה

התירני
כי הריני
אסירת עולם,
אזוקת לבב
ושותתת דם.
מיד שאול,
מלשונות להבה,
מכבלי אתמול,
מעבתות אהבה-

התירני
כי עודני
קגחלים לוחשות,
קאיל על מזבח
המתין לישועות,
קקבצן יתום
ומטבעות לו בכובע,
קגוף עירום
אשר לא ידע שובע.

רפאני כי נפשי
חולת אהבתך.
שלא יפלו עוד פניי
בראותי את עיניך.
שלא ארכון על ברפיי
ואושיט את ידי.
שלא אירא רע
כי אני עמדי.

התירני
והשיבני
אל הריק והתום
שמשלו בחיי
עד שבאת פתאום.

מְקַדְּשֵׁי קַגְיוֹרְאָהוּ

רויטל גולדשמיד

אֲנִי כָּל כֶּף אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ
 שְׁאֲנִי רוֹצָה לְעַבֵּד בְּזָה
 לְהִיּוֹת כּוֹהֵנֶת הַמְקַדְּשׁ
 לְהִתְעוֹרֵר לְצַדִּיק עִם שְׁחַר
 לְפָזֵר סְבִיב מְטוֹתַי עָלַי כּוֹתֶרֶת
 כְּדֵי לְרַפֵּךְ אֶת הַדְּרִיכָה הַרְאִשׁוֹנָה שֶׁל יוֹמֶךָ
 לְקַשֵּׁט אֶת הַשָּׁמַיִם בְּדַגְלֵי מְשָׁלוֹת צְבָעוֹנָיִים
 שְׁכַלְסֵם מִיַּחְלִים רַק א-ל-י-י-י
 לְפַסֵּל אֶת אֵיבָרֶיךָ
 עַל קִירוֹת מְקַדְּשֵׁי קַגְיוֹרְאָהוּ
 בֵּין הַקְּהָרִים הַגְּבוּהִים בְּהִמְלָאָה
 וּבְעֶמֶק הַפְּעוֹר בֵּין יְרֻכֵי-
 שְׁפַעְמוֹן רוּחַ מְנַגֵּן בּוֹ אֶת שִׁירַת הַהוֹדָיָה

לְעֹלוֹת אֵלֶיךָ לְרַגֵּל
 לְעַבֵּד אוֹתְךָ כְּאֱלֹהִים חַיִּים.

הזיכרון של דמותה

שחף ארז

היא
עָדִין כָּאוֹ,
עִם שְׁעָרָה הַזָּהָב,
עֵינַיִם שֶׁל יָם
בְּנִקְדַּת הַמִּפְגֵּשׁ עִם הַחוֹף,
נִיחוּחַ שֶׁל מֶלַח נִשְׂאָ
עַל גְּבִי מִשֵּׁב רוּחַ נוֹשֵׁן,
מִבֶּשֶׁר עַל בּוֹאֵם שֶׁל
פְּרָשֵׁי הַחֲמָה.
וְחוֹתֵם שֶׁל אָדָם וְרֹד
נוֹתֵר כְּעֵדוֹת
נֶאֱלָמַת
שֶׁל הַפַּעַם
הַהִיא.

ימים של עתיד

יעל רן

כָּבֵר הָאֲמֵנֵתִי לְחֶשֶׁב שְׁאֶפְשֶׁר,
 שְׁמַתֵּר, שְׁזֶה הַגִּיוֹנִי.
 שְׁאַחֲרֵי כָּל הַשָּׁנִים,
 מִשְׁהוּ טוֹב מְחַכָּה עֲבוּרֵי.
 וְנִתַּתִּי לְחוֹמוֹת כָּמוֹ לְפַל
 נִרְפְּאוּ גַם כִּמָּה צְלָקוֹת,
 עַד שֶׁהוּא צֵלַק אוֹתִי כִּכָּה,
 שְׁלֹא נִשְׁאַר עוֹד לָמָּה לְחַכּוֹת.

כָּבֵר רָאִיתִי יָמִים שֶׁל עֵתִיד,
 חֲתֻנָּה, יְלָדִים וְדִירָה.
 חֲלֻקֹת חַיִּים יַחְדָּו,
 לֹא עוֹד צְמֵתִים שֶׁל בְּחִירָה.
 כְּבִיּוֹם הַנּוֹלָדִי עֲרָמָה,
 הִסְרַתִּי אֶת כָּל הַשְּׂכָבוֹת.
 שׁוֹב נוֹתַרְתִּי אוֹתָהּ כְּסִילָה,
 לְבַד עִם אָבִי צְפִיּוֹת.

כָּבֵר דְּמֵינֵתִי חַיִּים שְׁלֵמִים,
 רְגוּשׁ, מְרִיבוֹת וְשִׁגְרָה.
 פִּיּוֹסִים קִטְנִים עַל פְּתָקִים,
 מְלוֹת חַג כְּמִזְמוֹר אֶהְבָּה.

כְּבִיּוֹם הַנּוֹלָדִי, עֲרָמָה,
 הִסְרַתִּי אֶת כָּל הַשְּׂכָבוֹת.
 שׁוֹב נוֹתַרְתִּי אוֹתָהּ כְּסִילָה,
 לְבַד עִם אָבִי צְפִיּוֹת.

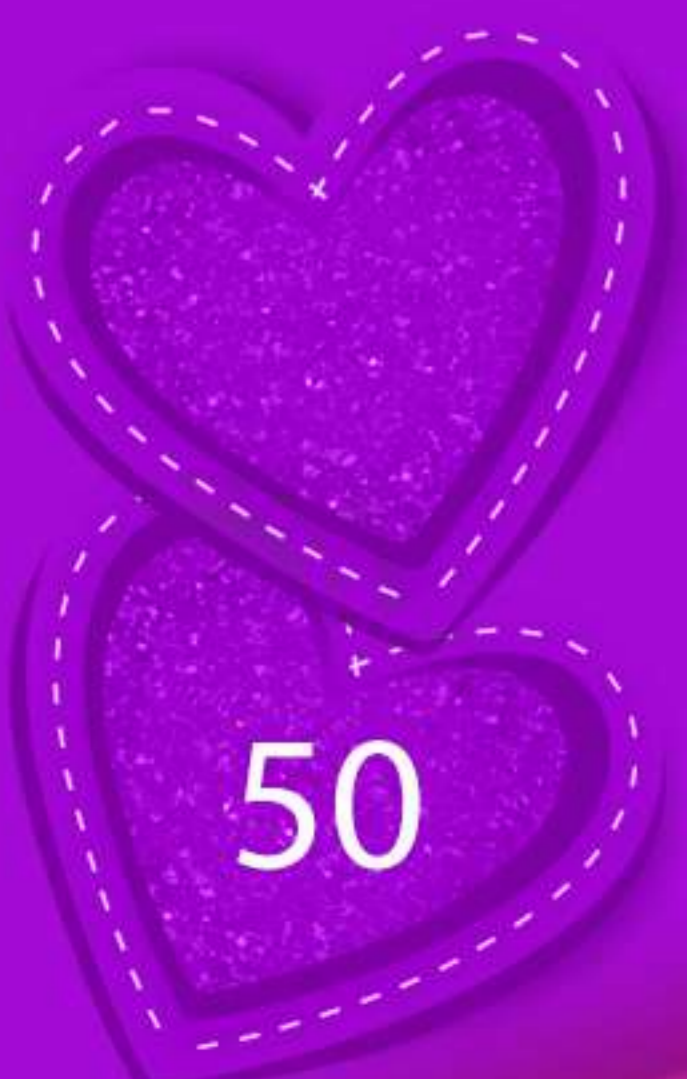
נְגַעְתִּי בְּאַהֲבָה

יובל רייבנדך

נְגַעְתִּי בְּאַהֲבָה
 וְכַעַת הִיא אֵינְנָה.
 בֵּין עוֹד חִיּוֹד יָשׁוּן לְבָכִי
 הַדְמָעָה עַל קֶצֶה הַלְחִי
 בֵּין הָאוֹשֶׁר הַבְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי
 לְשִׁבְרוֹן הַלֵּב שְׁחִשְׁתִּי
 בְּכֹאֵב מְעֵנָה,
 עֲמוֹק בְּבִשְׂרִי.

זֶה הָיָה כֹּה קָרוֹב, מִמָּשׁ כָּאֵן
 אֵד הַדְּבָר הַתְּגַלָּה כִּמּוֹן פְּנִטְזִיָּה
 חֲלוֹם שְׁרִיחֲפֵתִי אֵלָיו הֶרְחַק
 דְּבָר מוֹזֵר, מִשְׁתַּק
 שְׁתוּדָּה דְקוֹת אַחַדוֹת
 נְעֵלָם,
 הַתְּפוּגָה.

נְגַעְתִּי בְּאַהֲבָה
 שֶׁהִזִּינָה תְּשׁוּקָה פְּנִימִית
 הַסּוֹתָה עֲצָמָה
 בְּתוֹר דְּמוֹת שְׁמִימִית
 עַד אֲשֶׁר נִתְגַּלָּה פְּרָצוּפָה
 הָאֶמִיתִי
 הַמְּתוּעֵב
 רַק עוֹד שֶׁקָּר נוֹרָא
 שֶׁהִשְׁאִיר אוֹתִי שְׁבוּרָה
 מִיֵּלָא אוֹתִי בְּמוֹרָא.

קֶצְבֵי אֶהָבָה

איציק רייכר

לְאַהֲבָה קֶצֶב מְשַׁלָּה
עֵתִים נִמְרָצֶת חֲצוּפָה
זְמַנִּים הִתְרַפְּקוֹת רְגוּעָה

פְּעִימַת לְבָבוֹת תִּנְקוֹשׁ
בְּצַעְדֵי טִנְגוֹ תִבְחוֹשׁ
תִּנְעֲנַע מֵרָגֶל לְרֹאשׁ

בְּטֶרֶןֶס יִרְעַם הוֹלְמָה
בְּנִחַת תִּחְסִיר פְּעִימָה
תִּמְיֵד בְּקֶצְבִים אֶהָבָה

רק הרגל מהתל

צביקה סלע

"את יודעת", שחתי
מבלי דעת
לחברתי הטובה
הגומעת
לה קפה אפל מולי
בבוקר הזה השלגי
כאן בקצה מנהטן הלבנה,
השוקעת

"אני עצמי חושב,
אם את שואלת אותי,
שהיא רק מין הרגל תאב
ממש טיפשי -

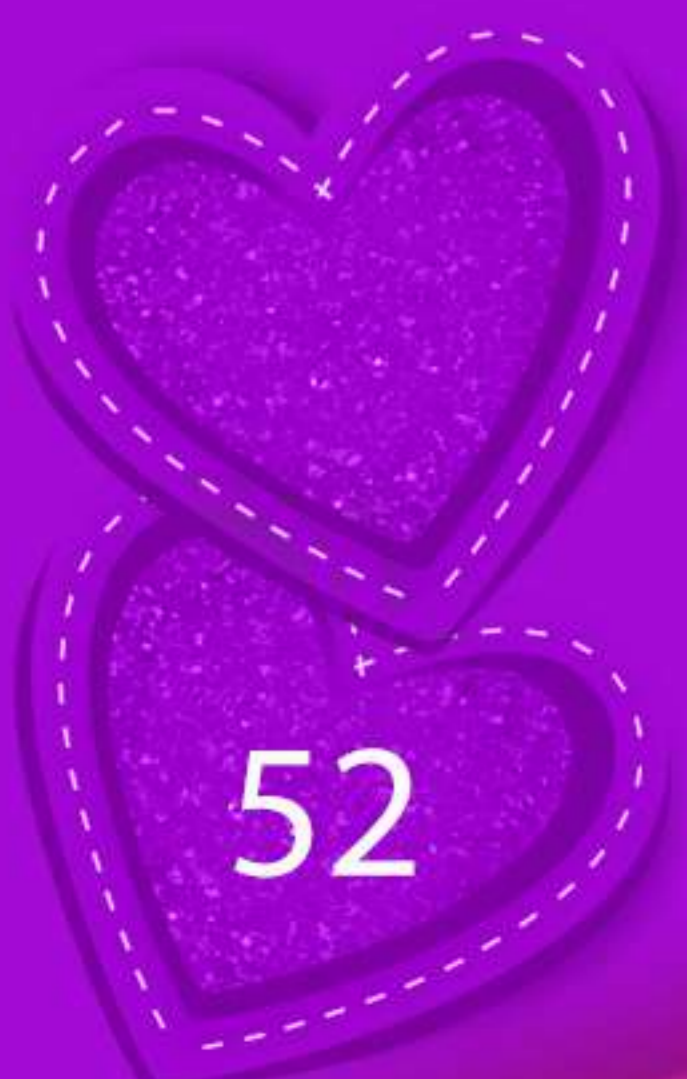
אתה פשוט מתרגל
להתעורר לידה בבוקר,
מתחת לשמיכות,
וסתם לעזור לה להוציא
דברים מהמקרר, בלי למחות.

אתה יוצא מהדלת לרחובות
וכל דבר שקורה לך שם,
בחוץ בלעדיה, מיד אתה יודע
איך תספר לה הכל פנחוץ
ותסתכל בעיניה.

וכל שאתה יכול עליו לחשוב
הוא להיפנס כבר שוב, עכשיו בחצות
מתחת לאותן שמיכות,
שיהיה לכם טוב -
רק עוד הרגל של הבשר,
לגמרי מיותר -

ואז יום אחד
היא עוזבת לה פתאום
ואתה נשאר לבד
עם מין הרגל ממולכד
תקוע במקום".

"כן", אמרה בשקט
חברתי הטובה,
"זו בדיוק האהבה".

בואי

רמי קארייב

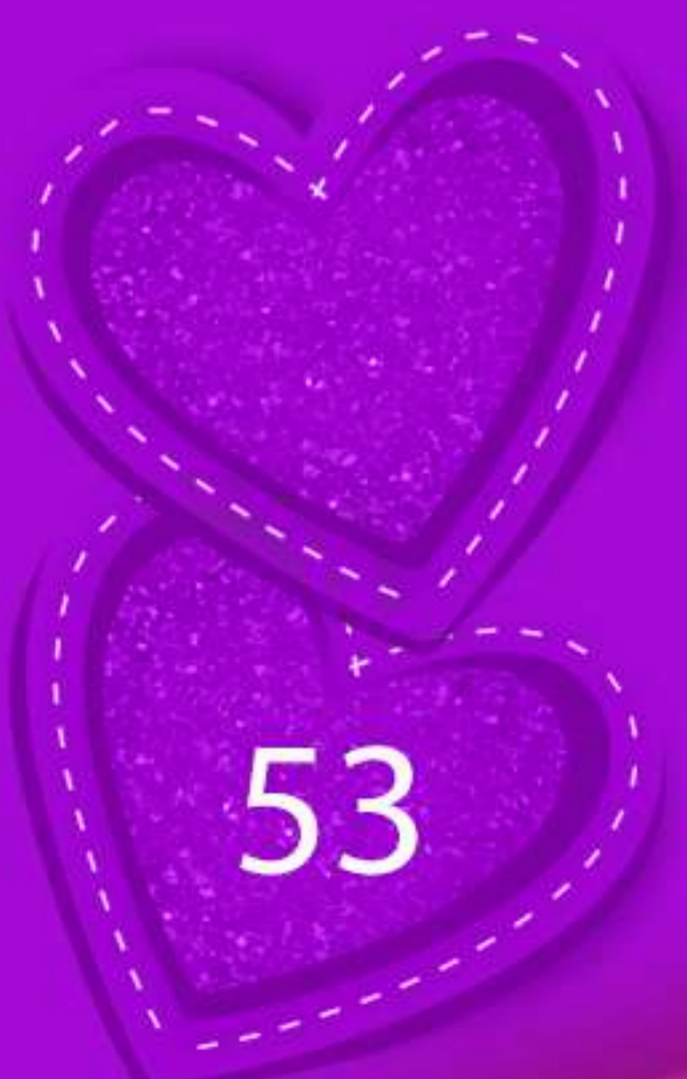
בואי נרקוד לעד,
שלא נישאר לבד.
בואי נאהב לנצח,
שנהיה נחוישים כעזות מצח.

בואי נתחבר אחת לשני,
בשביל לבטל את האני.
שהאהבה תמיד תהיה במחוזותינו,
ולא נצעק עננו.

שנעניק אחד לשניה,
ונפליג על ירכתי האונייה.
שרק המוות יפריד בנינו,
ונפנים את זה בתוך תוכנו.

רק מהמבט שנבין את גודל אהבתנו,
ושזה יחדור לתוך נשמתנו.
גם ברגעים קשים שנרגיש...
ואחת לשני את האהבה נגיש.

מאור פנינו הוא כמו החמה,
וזה בדיוק ההתאמה.
שהבנה תשרור עלינו תמיד,
ואת אהבתנו על קנה אחד נעמיד

צחוקך בובי

מורן קבסו

צחוקך, בובי,
 שוטף את העולם כמפל מים
 מתוקים, רעננים, בשנת בצרת,
 שובב וחספשי, פורץ מתוך
 הדיו שעל הנזר המשלג,
 סוחר במחול משפר,
 חסר גבולות, וכל קרחוני הצער
 המקפאים את רוחנו
 נמסים בן רגע
 אל מול צלילי המנגינה הערבה,
 פתאום אין חשיבות לדבר,
 קירות הדמע מתנפצים לרסיסי צחוק,
 רכבות הדאגה השועטות
 במסלות הלב נבלמות,
 גלגליהן נוסעים לאחור כבמטה קסם,
 קמטי הצחוק הנשגבים מעטרים
 את חופי עיניך הכחלות,
 אוקינוסים אינסופיים
 שבהם אבקש לצלל
 עד יומי האחרון, ואף אז,
 רק לטבע עוד ועוד בחבוקך המנחם,
 בנשיקותיך העדינות, המפלאות,

להטרף כספינה בים אישוניך, ברגע
 שנביט זה בזו, רציניים,
 ואז נפרץ בצחוק חסר שליטה,
 שני ילדים שלא יפסיקו לשחק לעולם,
 נאכל שוקולד וגלידה, נתבדח על חתול
 הצעצוע, שירדף אחרינו כדי לחבק,
 ותרוץ לאט,
 אפלו אציע לך להנשא לו,
 רק בשביל לקרא את צחוקך,
 להסחר במפליו,
 לטבע בו,
 ולו מפני שברגעים האלה, המברכים,
 שלנה נופלת על נפשותינו הדואבות,
 ואין משמעות לזמן או למרחק,
 אפשר לתכנן עתיד יפה מאין כמותו
 בהואי, בין גלי הים, כפות רגלינו
 טובלות במי הטורקיז החמימים,
 כפות ידינו אוחזות זו בזו, צוארנו
 מתהדרים במחלזות פרחים צבעוניים,
 עשויי משי,
 העולם פלו עשוי משי,
 רק צחוקך אמת
 כמוסיקת הסתו הנעימה
 של הגשם הראשון.

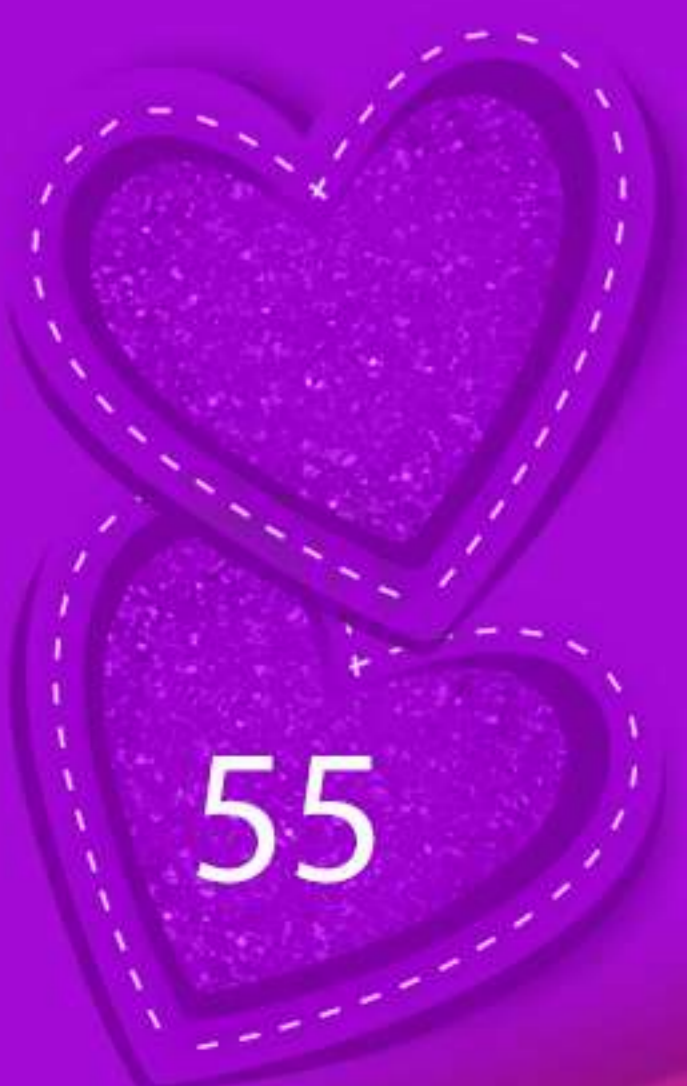

אַהֶב דוּ מִמְדִי ענבל שפּריר

אֹר הַצִּילוּם הָרָדִי
נוֹגַע בְּפָנֶיךָ
רִגַע אֶחָד מִכְרִיעַ
נִרְקָם בְּחוּט הַלֵּב
מִבֶּט שְׁלָךְ בְּזִמּוֹן אַחַר
נִקְבַע בְּחִיוֹךְ נִצְחִי

הִיחֲסִים בִּינִינוּ
מֵעוֹלָם לֹא הָיוּ טוֹבִים יוֹתֵר
הוּא בְּמִבֶּט חִיוּר וְאַנִי בְּמוֹנוֹלוֹגִים
תִּרְאוּ, הִינּוּ מְאַשְׁרִים

תפר נסתר

מירב ראון

לקחת חוט ומחט,
לתפור אותך אליי
את הנמשים אל צלקת החיסון בכתף
את הטבור אל הנקודה החומה הגדולה
זרוע לזרוע בלבן הפנימי
לחבר חזק את המותניים
להדק עור על עור
ולמתוח את החוט
לא תפר מסרק
לא תפר שיניים
בחוט דק ומחט
תפר נסתר
שלעולם לא תקרע ממני
שלעולם לא אהיה פרומה ממך
וכמה שאני שונאת מחטים
וכמה תמיד יראתי ריקמה

56

גיליון

2

יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

כתב עת בנושא שירת האהבה

לְכַתֵּב עָלַיָךְ

יוגב הנדל

אֲנִי מוֹצֵא אֶת עֲצָמֵי
נִמְנַע מִכְּתִיבָה.
אֲנִי יוֹשֵׁב בְּחֶדֶר
בְּחֶבְרַת הַכְּסָאוֹת
חֲסָרֵי הַרְגָּלִים.
וְאֲנִי מְהַרְהֵר.
זוּמָם מְזֻמּוֹת לְשֹׁכֵחַ
מְשִׁתְּדֵל לֹא לְחֹשֵׁב
עָלַיָךְ.
כִּמָּה לֹא חֲשַׁבְתִּי עָלַיָךְ
אִין לָךְ מְשֻׁג.
כִּנְרָאָה שְׂגָם לִי

מילים ושפת גוף

טל גרמיזה

היא מאירה ואנו מסגלים לעצמנו
דבור ותנועות ומלים ושפת גוף
שמוצאים חן בעינינו
ומרגיעים אותנו,
ומשילים עור אחר עור
ומקלפים מסכות של טרוף.

זה יום חג בודאי,
אם הגעת עד אלי;
ואני-
נביאה בעירי אולי-
קצת תהו ובהו
מוצא חן בעיני.

זה יום חג בודאי
אם יצאת אלי.

אז החלטתי לצאת לקראתך,
לפגוש אותך בדרך,
ואני צועדת דרך השוק לכוון היים;
והשמש נוטה לנו חסד
ומאירה עד קצה גבול יכלתה
ממקום מושבה הרם.

מבטָה שֶׁל כְּנִסִּית הָאֱהָבָה

איריס שני

גופך כְּנִסִּית אֱהָבָה,
אור חֶסֶד רַךְ
בִּינִי לְבִינְךָ.
אַתָּה הַטּוֹב שֶׁבְּעוֹלָמוֹת.

הַשָּׂאֵר בִּי
עַד עֲמָקֵי נְשָׁמָתִי,
עַד שֶׁיִּחַדֵּל הַזְּמַן מִהָיֹוֹת.

רוּחַ הָאֱלֹהִים
רוֹחֶפֶת בְּעֵדְנָה לְמַרְחָקִים,
אֶל עֵבֶר אֶפֶק שָׁלֵם

מִמְּנִי –
אֵלֶיךָ.

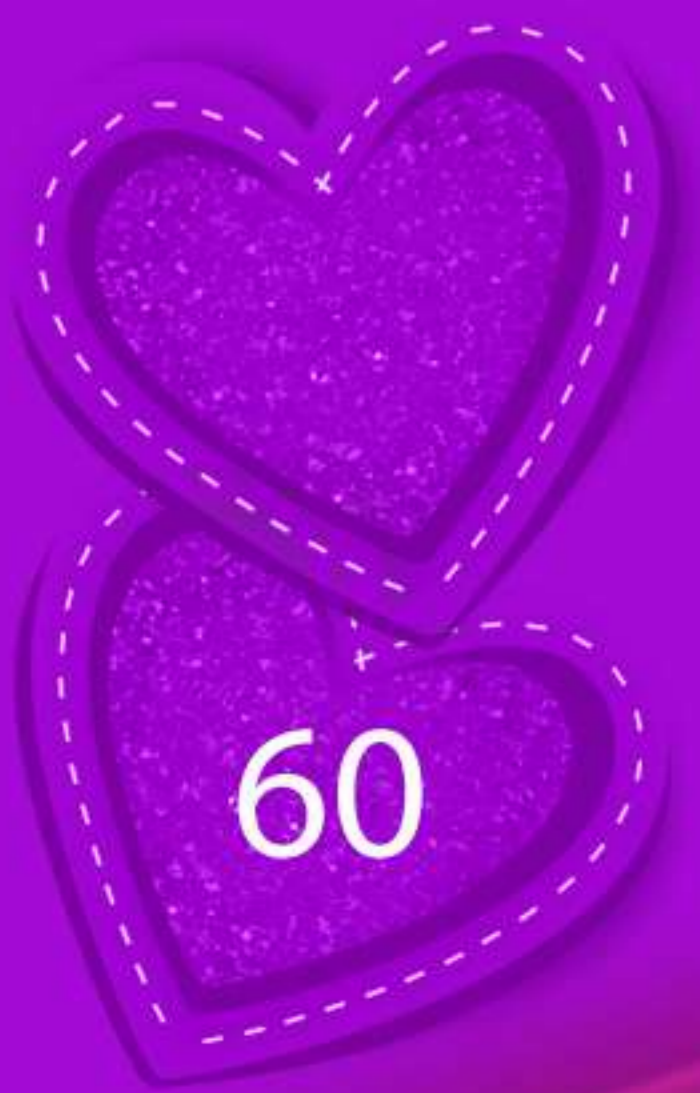

"אֶמְנוֹת"

תמיר אמזלג

תְּנִי לִי לְהִיּוֹת לָךְ אֶמְנוֹת
 כְּזוֹ שֶׁתִּלְוֶה אוֹתְךָ
 לְאוֹרֵךְ הַיּוֹם
 כְּזוֹ שֶׁתַּעֲזֹר בְּךָ הַתְּרַגְּשׁוֹת
 כָּל פֶּעַם מִחֶדְשׁ
 לְמַרְאֵה פָּנַי.
 תְּנִי לִי לְהִיּוֹת לָךְ אֶמְנוֹת
 בְּצַבְעִים עֵזִים
 בְּתִשׁוּקָה עוֹטֶפֶת
 שׁוֹרֶפֶת
 סוֹחֶפֶת
 בְּמִשְׁיכּוֹת מְכַחֵל חֲזָקוֹת
 בְּמַגֵּעַ עֲדִין
 עַל תְּוִי גוֹפִי.
 תְּנִי לִי לְהִיּוֹת לָךְ אֶמְנוֹת
 כְּשֶׁמֶן
 כְּמוֹ פָּחַם
 בְּצַבְעֵי גַעֲשׁ
 הַגּוֹעֲשִׂים, רוֹעֲשִׂים
 נוֹאֲשִׂים לְנִגְיַעַה קִטְנָה
 כְּזוֹ שֶׁתִּתְּבַהֵר כְּהַכְרַחִית
 וְתִצְבַּע אֶת עוֹלָמְךָ.

תְּנִי לִי לְהִיּוֹת לָךְ מוֹדֵל
 לְאַהֲבָה
 שֶׁתִּסְחוֹף אוֹתְךָ
 בְּרַעֲיָדוֹת קִטְנוֹת
 מְעַקְצוֹת
 בְּכָל הַגּוֹף
 שֶׁתִּמְלֵא אֶת נִשְׁמָתְךָ
 בְּרֵךְ וּבְרַגַּע
 לֵלֵא כָּל צֶל שֶׁל שְׁפוּטִיּוֹת.
 תְּנִי לִי לְהִיּוֹת לָךְ מְסַגֶּרֶת
 זְהָבָה
 מְעֻטָּרֶת
 מְכַתֶּרֶת בִּי
 בְּכָל סְנִימָמָר.
 תְּנִי לִי לְהִיּוֹת לָךְ אֶמְנוֹת
 עִם הַחֲתִימָה שֶׁלָּךְ עָלֶיךָ
 תְּבִיטִי בָּהּ
 בְּגִאָּוָה
 בְּתַעֲרוּכַת חֲיִידְךָ
 תְּהַנְהֵנִי בְּגִאוֹן
 וְתִדְעֵי
 שֶׁבְּחֵרְתָּ נְכוֹן.

60

גיליון

2

יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

*

דפנה שמשוני

שתי ספות
אנחנו עליהן
כריות
שולחן עץ ביננו
מתנה משוייפת ידנית
שי אהבה
נוצר יער
אנחנו עצים גבוהים
סבך על שטיח פרסי שחוק
ושלוש מרצפות חשופות
כמונו

אני יכול

יהודה ויצנברגניב

אני יכול

לראותך בעין אחת,

לשאת ראשי

כמתוך חלום ולראותך

בעין אחת.

אחוז

אהבה שקטה

אני קם ויושב לצדך,

עומד לצדך,

רואך במטבח, רואך

בחדר-המטות.

מה עובר

בראשך בלילות,

כשאני מטייל סהרורי,

נפוח ממלים מחדר

לחדר,

הרי רק

את צלליתי הפכה

את רואה בנדאי נשפרת

על הקירות.

62

גיליון

2

יולי 2020, תמוז ה'תש"ף

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

*

נועם שדות

חֹלָה עָלֶיךָ, אָבִיבִית
רוֹצָה לְטַעַם מִפְּרִיךָ
אֵךְ אֶת עֲזֹבֶת אוֹתִי, שְׁבַקְתְּנִי
זָרְקֶת אוֹתִי לְעִזָּאֵל.

אוֹהֵב אוֹתְךָ אֶהְבֶּת אִמָּת,
רוֹצָה אֶתְךָ לְבָנוֹת קוֹ,
אֵךְ אֶת אֵינְךָ רוֹצָה בִּי,
בְּשִׁבְלֶךָ אָנִי אֲשִׁם.

אָבִיבִיתוֹשׁ יִקְרָתִי, בְּלִבִּי אֶת לְעַד,
תִּמְיֵד תִּהְיִי בְּשִׁבְלִי,
הָאֶחָת וְהִיחִידָה לְעוֹלָם.

אִירוֹס לְבָדָּךְ

אִירוֹס כְּלִיף

בְּנִהַר שָׁמַיִם
צוֹנְפֶת שַׁחַר כְּתוּם לְעֵינֶיךָ
תְּפִלַּת אֲדָמָה מִחֲרִישָׁה קוֹל

רוּחַ

פּוֹשֶׁטֶת מִלְּבוּשֵׁי
אֵל מוֹל
סֶלַע גּוֹפֶךְ
שְׁפִתַי לּוֹחֲכוֹת אֶהְבָּה

נְשִׁימָה

הַלִּלָּה
נְטַפְתִּי
אֵת
אִירוֹס לְבָדָּךְ

אַספּרנטו תומר קליין

אַהבָּה היא אַספּרנטו
בְּטַעַם עוֹלָמִי
גְּלִידַת פִּיסְטוֹק מְשֻׁבַּחַת
אוּ סְתָם קָפָה הַפּוֹדֵד
עִם לְבָבוֹת בְּקֶצֶף.
אַהבָּה היא גְּעֻוּעַ
לְפִשְׁטוֹת שְׁבֻעֵגוּל
לְנַחֲמָה שְׁבִמִּים הַשְּׁקִטִּים
זִיכָרוֹן הַרְחָם
שְׁטָמוּעַ בְּבִשְׂרֵנוּ
עַד עוֹלָם.
אַהבָּה היא אַהבָּה
וְצַבְעָה פִּסִּים.

פְּעִימָה

דורית כהן

תִּפְעַם
 לֵב קָטָן תִּפְעַם.
 חֲרִישִׁית וּבְטוּחַ.
 תִּפְעַם.
 יְהָלוֹם גָּנוּז שְׁלִי
 תִּפְעַם.

עוֹד שָׁנִים אֶרְכּוֹת
 יִלְוּנִי פְּעִימוֹתֶיךָ.
 שָׁנִים טוֹבוֹת. אֶרְכּוֹת.

"תֹּאכְלִי הַרְבֵּה שׁוֹם"
 וְשָׁנִיָּה הַצָּחֵרוֹת, הַמִּתְחַלְּפוֹת
 הַבְּטִיחוּ אֶרִיכוֹת יָמַיִם.

גַּם אֶת
 בְּתִי
 אֶהוּבְתִי
 מִחֶמֶל נִפְשִׁי
 תֹּאכְלִי הַרְבֵּה שׁוֹם.
 וְאַתָּה, לֵב קָטָן,
 תִּפְעַם

משאלות

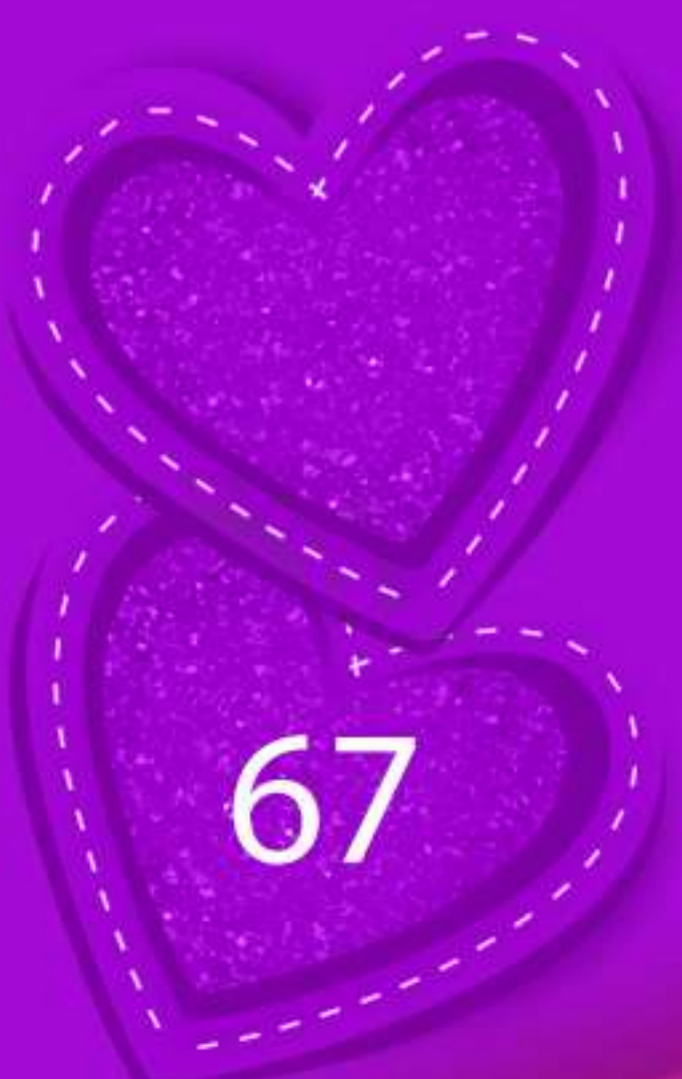
שושנה ויג

לו התחנתתי עם נגן ותזמרת
או לפחות עם מתופף
היו הזמירים בחלוני משתתקים
מקשיבים למנגינות שבוקעות מחדר השנה.

לו התחנתתי עם לוכד נחשים
או לפחות לוכד עכברים
היו הזוחלים שמתחת למטתי
נמים עד מות.

לו התחנתתי עם נשמה של משורר
היו חיי עטופים
במטפורות
בדמויים
בנשימות של שקר.

ואני התחנתתי עם איש פשוט
כזה שמאמין לי
גם כשאני משקרת

מַה יִבְקֹשׁ עֵינֵיהָ טָמִיר

מַה יִבְקֹשׁ לוֹ אָדָם וַיִּנָּתֶן,
אֱלֹהִים אֶתִּי הַלֵּלָה,
וְאַתָּה כָּאֵן,
מִסָּמוֹן עַל גְּבִי, עַל לְחַיִּי,
סִימָנִים שֶׁל אֶהְבָּה,
מִבְקֹשֶׁת לְפִשֵּׁט עוֹרֵי הַבּוֹעֵר מֵעָלַי,
לְהִתְמַזְג לְתוֹךְ גּוֹפֶךְ הַחֶסֶם,
נְשִׁימָתִי נְעַתְקֶת וְחָשָׂה,
אֱלֹהִים אֶתִּי הַלֵּלָה,
אַתָּה כָּאֵן.

כָּאן ורדה אליעזר

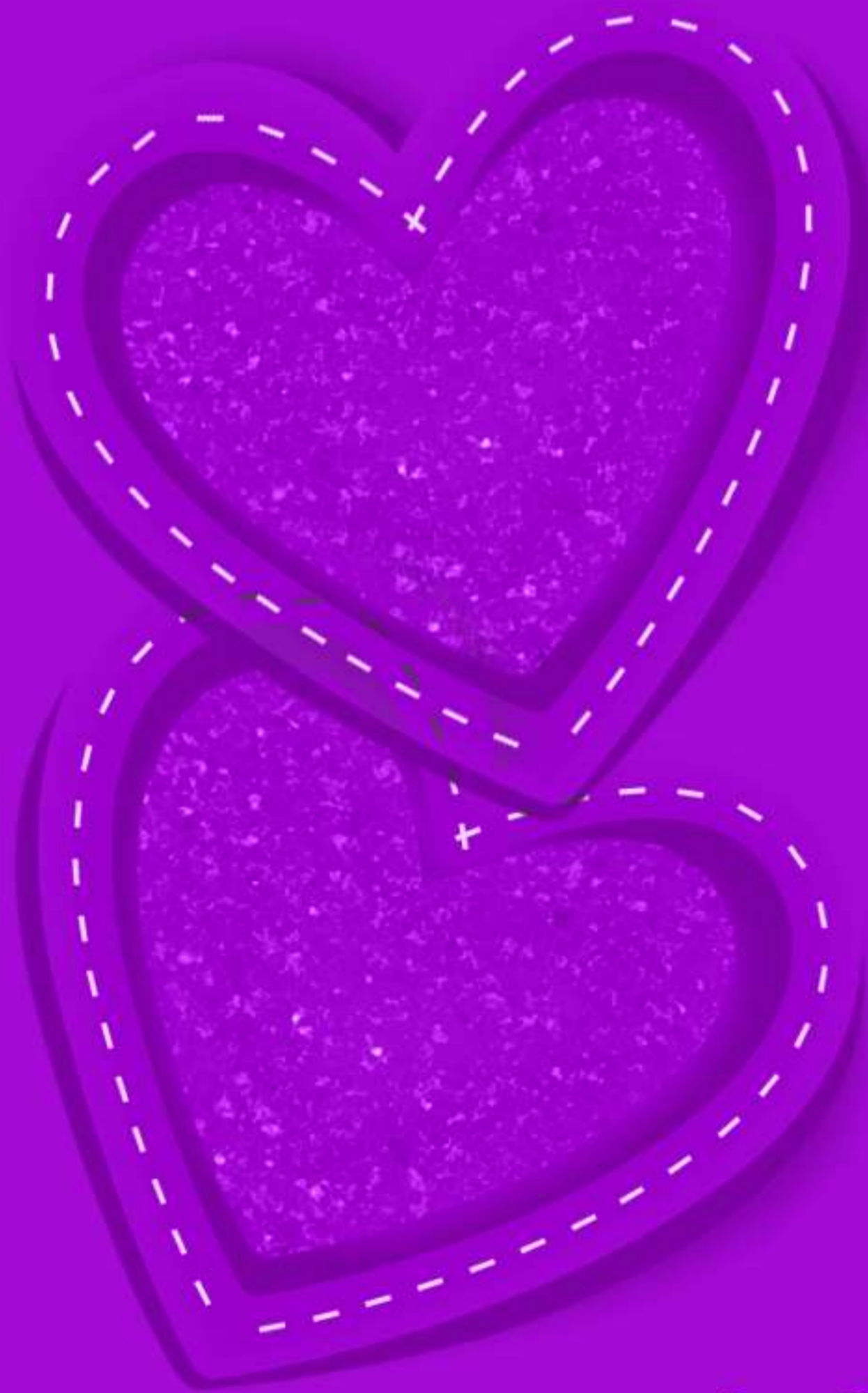
בְּלַחַשׁ הַתְּנַגְנוּ הַמַּלְיָם בְּיַנְיָנוּ
פּוֹרְטוֹת אֶת עֲנוּגֵי הַיָּמִים שְׁעוֹד יָבוֹאוּ

מִבְּקָשׁוֹת שֶׁהַשֶּׁקֶט הַמְּחַבֵּק יַעֲטֹף
אוֹתָנוּ הַרְחֵק מִטְּלָפֵי הַקָּר הַרוֹעֵשׁ.

בְּלַהֵט הַתְּרַפְּכוּ קִמְטֵי אַכְזָבוֹתֵינוּ
נִפְרָשׁוּ מִחֲדָשׁ מְשַׁעוּלֵי אֶהָבָה

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: **054-3371373**

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il